

Dziś: Czy Grzeszolski zamordował żonę i dzieci?

Dziś 20 stron

Cena numeru 15 gr

Oreodownik

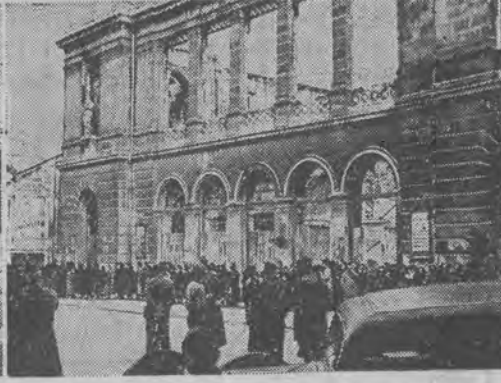
Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 250

Ł

Rok 66

Poniedziałek, 26 października 1936



Po 13-tygodniowym oblężeniu i krwawych walkach z czerwonymi zbirami oswobodzeni zostali bohaterscy obrońcy Oviiedo, położonego w północnej Hiszpanji. Na zdjęciu z lewej żołnierze oddziałów powstańczych na ulicach Oviiedo, w środku mieszkańcy miasta otrzymują żywność, z prawej płk. Marcin Alonso, który na czele 15 ludzi pierwszy wkroczył do Oviiedo, dalej gen. Orgaz, wys. komisarz Marokka hiszpańskiego oraz gen. Aranda.

W przededniu „Marszu Rexistów na Brukselę“

„Atmosfera wojny domowej wisi nad Belgia“

Belgijska prasa prawicowa twierdzi, że rząd van Zeelanda, zakazując zbiórki „Rexistów“ złamał konstytucję

Bruksela. (PAT). Wobec zapowiedzi Degrelle, że projektowana zbiórka 250 tysięcy reksistów w Brukseli odbędzie się mimo zakazu rządowego, dyrekcja kolei otrzymała polecenie skasowania specjalnych pociągów, zamówionych w związku z tą manifestacją.

Gubernator Brabancji celem zapobieżenia koncentracji reksistów wydał zarządzenie, zabraniające w sobotę i niedzielę ruchu autokarów prywatnych w obrębie prowincji Brabantu oraz ustanawiające w tym czasie kontrolę samochodów, motocykli i rowerów, jadących w kierunku Brukseli. Ministerstwo obrony narodowej zarządziło również na nadchodzącą niedzielę i poniedziałek pogotowie oddziałów wojskowych.

Premjer van Zeeland, przemawiając wczoraj przez radio, stwierdził, że przez zakaz zbiórek reksistów rząd pragnie podkreślić swoją niezłomną wolę przeciwstawienia się wszelkim krańcowym manifestacjom, zarówno prawicowym, jak i lewicowym, gdyż zagrażają one porządkowi publicznemu i mogą doprowadzić do aktów gwałtu.

Mimo tego oświadczenia prasa prawicowa występuje przeciwko zarządzeniom rządu, uważając je za sprzeciwiające się konstytucji i niebezpieczne dla pokoju. „Nation Belge“ pisze, że obecny rząd jest raczej ukrytym rządem socjalistów w rodzaju Kiereńskiego, nie zaś rządem porozumienia i odrodzenia narodowego.

Socjalistyczny „Peuple“ uważa zarządzenia rządu za słuszne i podkreśla, że walka toczy się między reksistami i demokratami, a nie wyłącznie między reksistami a socjalistami i komunistami, jak to pragnie udowodnić prasa prawicowa.

„La Gazette“ uważa, że dzięki polityce van Zeelanda i Spaaka atmosfera wojny domowej wisi nad Belgia.

Degrelle oświadczył, że komunistki belgijsce noszą się z planami urzędzenia prowokacji podczas zapowiedzianej na niedzielę manifestacji reksistów.

Bruksela. (Tel. wł.) W wywiadzie udzielonym jednemu z pism francuskich przywódca reksistów Leon

Degrelle sprecyzował dążenia swego ruchu twierdząc, iż zrodził się on z poczucia konieczności dokonania rewolucji moralnej i pewnego rodzaju religijnej wyprawy krzyżowej.

W dziedzinie polityki zagranicznej Degrelle pragnie utworzenia bloku bel-

gijsko - holendersko - szwajcarskiego. Dla Francji Degrelle żywi jak najlepsze uczucia, ale wolałby aby była silniejsza. Gdy dojdzie do władzy główną misją dyplomatyczną Belgii będzie doprowadzenie do pojednania między Niemcami a Francją.

Już 190 000 „Rexistów“ przybyło do stolicy

Garnizon brukselski w pogotowiu

Bruksela. (Tel. wł.) Nastroj w mieście z powodu nieznanego dotąd decyzji „Rexistów“ Degrelle'a w sprawie zapowiedzianej przez nich, a przez rząd Van Zeelanda zakazanej, olbrzymiej manifestacji jest bardzo napięty. Do stolicy belgijskiej ściągnięto większe rezerwy policyjne i żandarmerji z prowincji. Wojsko garnizonu brukselskiego znajduje się w stanie

alarmowym.

W mieście już w sobotę panował bardzo ożywiony ruch. Na ulicach uwidoczniło się ogólne zdenerwowanie. Jak donosi wydział prasowy partii Degrelle'a zapowiedziana na niedzielę manifestacja ma się odbyć bez względu na jej skutki, że już w sobotę w stolicy znajdowało się 190 tysięcy „Rexistów“.

8 zamaskowanych bandytów napadło na plebanję

Bandyci pobili wikariusza i innych domowników, zrabowali 800 zł i uciekli

Kielce. (PAT). Na plebanję w Wiązownicy gminy Osiek pow. sandomierskiego napadło 8 zamaskowanych osobników uzbrojonych w rewolwery. Napadu dokonano podczas kolacji, przy której siedzieli ks. proboszcz Reszko, ks. wikary Szostak oraz brat i bratanek proboszcza. Do pokoju weszło 5-ciu zamaskowanych bandytów a do kuchni, gdzie pozostawała służba, trzech. Wszystkich domowników i

służbę bandyci skrupowali i pod groźbą rewolwerów zażądali wydania pieniędzy, przyczem wszystkich pobito ciężko, oszczędzając jedynie sędziwego proboszcza. Napastnicy obrabowali mieszkanie, zabierając m. in. 1.800 zł, poczem uciekli. Zarządzono natychmiast pościg. Na miejsce napadu udał się komendant powiatowy policji państwowej wraz ze służbą śledczą.

Spekulanci zarabiają na placach budowlanych

Warszawa. (Tel. wł.) Obserwowana od kilku miesięcy haussa cen nieruchomości i placów niezabudowanych przyniosła uczestnikom tych spekulacji pokaźne zyski.

W wielu punktach stolicy wskutek wzmożonego zapotrzebowania na pla-

ce budowlane cena gruntów podskoczyła dziesięciokrotnie.

Naprzykład 2 placów przy ul. Wolskiej o powierzchni 17 tys. łokci, które jeszcze wiosną nabył po 1 złoty za łokieć kwadratowy, w dniach ostatnich sprzedał go za 170 tys. złotych. Tak samo podrożały place w osiedlach podstołecznych. (w)

Ambasador Cennard jedzie do Londynu

Warszawa. (Tel. wł.) W przyszłym tygodniu wyjeżdża do Londynu ambasador Cennard w związku z mającą nastąpić wizytą min. Becka w Londynie (w)

Kostek-Biernacki wojewodą łódzkim?

Łódź. (Tel. wł.) W żydowskim „Nowym Dzienniku“ ukazała się wiadomość, jakoby wojewoda łódzki, p. Hauke-Nowak miał w najbliższych dniach ustąpić ze swojego stanowiska, a jego miejsce miał zająć płk. Kostek-Biernacki. Również według tego pisma obecny wojewoda tarnopolski Alfred Biłk miałby zostać ministrem spraw wewnętrznych.

Bezpłatne bilety do Palestyny...

Łódź, 25. 10. — Warszawski dziennik żydowski p. t. „5 rano“ z datą 24 bm. podaje co następuje:

„Przed redakcją „Oreodownika“ w Łodzi agitatorzy endeccy rozdawali Żydom bezpłatne bilety kolejowe do Palestyny w języku polskim i niemieckim. Bilety te miały kształt małych kartoników z napisem: pociąg pociąg pociąg na bezpłatny wyjazd tam i bez prawa powrotu“.

Z akcji zwalczania lichwy żywnościowej

Warszawa. (Tel. wł.) Wojewodowie i starostowie złożyli władzom raporty i pierwsze sprawozdania akcji zwalczania lichwy żywnościowej w kraju. Ukaranych zostało kilka tysięcy osób, które podwyższały ceny albo omijały przepisy o wywieszaniu cenników. (w)

Współdziałanie włosko-niemieckie

Rzym. (Tel. wł.) Prasa włoska donosi, że dokumenty włosko-niemieckie, podpisane w Berlinie, zawierają poprostu spis zagadnień, co do których Włochy i Niemcy stwierdziły zgodność poglądów. M. in. stwierdza się tam, iż w pewnych okolicznościach walka z bolszewizmem może nabrać charakteru powszechnego. Zrozumienie tej rzeczy leży przedewszystkiem w interesie Francji.

Telegram negusa

Londyn (PAT) Reuter donosi z Genewy:

Negus nadesłał do sekretarza generalnego Ligi Narodów depezę od regenta Abisynji zachodniej, wzywającą cesarza Haile Selassie, aby ponowił w Lidze starania o pomoc przeciw napastnikom włoskim.

Przesłany przez negusa telegram, podpisany jest przez Bitwoded Wolde Sadika i rasa Imru, t. j. przez regenta i dowódcę sił zbrojnych Abisynji zachodniej. Depesza datowana jest z dn. 16 b. m. i donosi, że silne oddziały wojsk włoskich podążają za zachód.

Portugalja zerwała stosunki z Maddrytem

Paryż. (PAT). We francuskich kołach dyplomatycznych wywołała głębokie wrażenie decyzja Portugalji zerwania stosunków dyplomatycznych z rządem madryckim. Ze względu jednak na niezwykłą doniosłość tego faktu i możliwość jego konsekwencji na terenie międzynarodowym koła te zachowują daleko idącą powściągliwość

Z naszego stanowiska

W sprawie pomocy bezrobotnym

Zainicjowana przez czynniki rządowe akcja pomocy zimowej dla bezrobotnych doznała dobrego przyjęcia w całym społeczeństwie, które rozumie, że pomoc ta jest nie tylko chrześcijańskim i obywatelskim obowiązkiem, ale także interesem państwowym i narodowym.

Można już obecnie z całą pewnością stwierdzić, że akcja osiągnie zamierzone rezultaty. Z przemówienia ministra opieki społecznej Kościalkowskiego, wygłoszonego na inauguracyjnym posiedzeniu komitetu, dowiedzieliśmy się, że do sumy 12 milionów, przeznaczonych z Funduszu Pracy na pomoc doraźną dla bezrobotnych i częściowo już wydatkowanej, społeczeństwo powinno przyczynić około 20 milionów — w gotówce i w naturze.

Suma poważna, ale nie przekraczająca naszych możliwości. Samo rolnictwo, głównie średnie i większe, może pokryć jej połowę datkami w naturze: ziemniakami i żytem. Sekcja rolnicza komitetu takie właśnie granice zakresu swjej akcji.

Ofiarność społeczeństwa zatem nie zawiedzie. Chodzi tylko o właściwe jej ujęcie, aby z jednej strony dotrzeć do wszystkich źródeł, a z drugiej jak najbardziej celowo i — powiedzmy to otwarcie — uczciwie zgromadzone dary skierować.

Według zamierzeń inicjatorów akcji ma się ona opierać na współpracy rządu z organizacjami społecznymi. Założenie słuszne, ale nielatwe do wykonania.

Wiadomo powszechnie, że na tle panującego systemu politycznego władze administracyjne za pośrednictwem podległej sobie biurokracji uzależniały od siebie jedne stowarzyszenia i związki społeczne, a drugim niezawsze pozwalały na rozwijanie szerszej inicjatywy. Ilekroć chodzi o akcję ogólną w szerokiej skali, jaką właśnie jest pomoc zimowa, czynniki biurokratyczne chętnie koncentrują tę akcję w swem ręku, posilkując się ewentualnie pomocą pewnych uprzywilejowanych organizacji społecznych.

Dobrze to nie jest. Najpracowitszy wojewoda czy starosta nie może osobiście zajmować się obowiązkami społecznymi, musi się wyręczać podwładnymi urzędnikami, a ci z kolei miłemi sobie osobami prywatnymi. W ten sposób akcja społeczna ulega biurokratyzacji, a w tem kryją się poważne niebezpieczeństwa.

Rozumiemy i przyznajemy, że udział czynników rządowych w akcji społecznej jest potrzebny, a nawet konieczny. Trzeba tylko właściwie go ująć, przeprowadzić odpowiedni podział funkcji między czynnikami rządowymi a społecznymi.

Zadaniem czynników rządowych jest tu koordynacja akcji i sprawowanie nad nią kontroli. Natomiast sama zbiórka i rozdział pomocy powinny przypaść organizacjom społecznym, kontrolowanym z trzech stron: przez całe społeczeństwo, przez swoje organy wewnętrzne i przez władze państwowe.

Wszelkie rozdawnictwo dóbr materialnych nastęrcza duże sposobności do nadużyć. Ale rozdawnictwo „ujednoliczone” w ręku biurokracji — przy jednostronnej, zwykle niedostatecznej kontroli, przy niełatwym do uniknięcia protekcjonizmie — jest pod tym względem szczególnie niebezpieczne.

Pamiętamy jeszcze, jak bezpośrednio po wojnie czynniki rządowe prowadziły akcję aprowizacyjną i rozdawanie t. zw. darów amerykańskich. Ze nie zawsze i nie wszędzie odbywało się to sprawiedliwie i prawidłowo, o tem też pamiętamy.

Niemal równocześnie z nami przystąpiły i Niemcy do organizowania czwartego sezonu swjej „Winterhilfe”, która jest tam zupełnie „zglajchszaltowana” w ręku partii rządzącej. Z ogłoszonego przy tej sposobności sprawozdania za rok ubiegły dowiedzieliśmy się, że z pomocy zimowej korzystało — 13 milionów ludzi.

13 milionów, to piąta część ludności Rzeszy. Prostu wierzyć się nie chce, że co piąty Niemiec i co piąta Niemka nie mogą żyć bez pomocy materialnej partii rządzącej. Tem mniej chce się w to wierzyć, że jednocześnie słyszymy o spadku ilości bez-

robotnych i wogóle o poprawie gospodarczej w Niemczech.

Więc jedno z dwojga: albo z tej „ujednoliczonej” pomocy korzystają ludzie nie potrzebujący jej, albo cyfry są sfingowane przez rozdawców funduszy i artykułów w naturze „Winterhilfe”. Sfingowane dla celów partyjnych lub prywatnych.

Francuski „front ludowy” zachwiany

Na kongresie radykałów w Biarritz utworzyły się dwa fronty zwolenników i przeciwników współpracy z komunistami

Paryż. (Tel. wł.) W czasie kongresu radykałów w Biarritz zgodnie z przewidywaniami ścierają się zasadniczo dwa dążenia zwolenników i przeciwników współpracy z komunistami. Jest także nieliczna grupa trzecia, kierowana przez ministra Chaumets, usiłująca doprowadzić do kompromisu. Wszelkie jednak w tym kierunku wpływy, jak dotąd, okazały się bezowocne.

W każdym razie należy u nas wysunąć przez min. Kościalkowskiego zasadę współpracy rządu ze społeczeństwem w akcji pomocy zimowej wprowadzić w życie przez właściwy podział funkcji. Niech obydwie strony robią to, do czego są powołane i co robić umieją, a w organizacjach społecznych niech nie będzie przywilejów. M. K.

Zabójca wachmistrza Bujaka

Żyd Chaskielewicz poddany będzie badaniom psychiatrycznym

Warszawa. (Tel. wł.) W głośnej sprawie zabójcy wachmistrza Bujaka z Mińska Mazowieckiego Chaskielewicza zapadła decyzja władz sądowno-śledczych.

O dłuższego czasu obrona Chaskielewicza zabiegała, ażeby oskarżonego poddać badaniom psychiatrycznym. Sędzia śledczy, prowadzący do-

chodzenia, powziął decyzję powołania kilku lekarzy - psychiatrów dla zbadania stopnia odpowiedzialności mordercy.

Ekspertyza będzie przeprowadzona z początkiem listopada w więzieniu na Pawiaku, gdzie oskarżony przebywa od pięciu miesięcy. (w)

Krwawe starcia z policją w Bejrucie

18 osób odniosło rany — W Aleppo i Damaszku wybuchły strajki

Jerozolima. (PAT). W Bejrucie doszło między robotnikami monopolu tytoniowego a policją do starcia, w którym 18 osób odniosło rany. Strajkujący robotnicy domagają się 30 procent podwyżki płac w związku z dewaluacją funta syryjskiego, 8-godzin-

nego dnia pracy oraz ubezpieczenia od wypadków.

W Aleppo i Damaszku wybuchł strajk robotników tekstylnych i pracowników drukarskich. W Damaszku, wobec nieukazania się dzienników, wychodzi biuletyn informacyjny, drukowany w drukarni rządowej.

Na froncie walk w Hiszpanji

Powstańcy u bram Madrytu

Po ataku na bagnety wojska rządowe uciekły w popłochu

Paryż. (Tel. wł.) Z Burgos donoszą:

Grupa wojsk narodowych, która pod dowództwem pułkownika Marco postępuje naprzód w kierunku Guadajara, w piątek zajęła miejscowości Cabrera i Tremocco del Campo. Cztery początkowo stawiali zacięty opór, porzucili jednak swoje silnie ufortyfikowane pozycje po ataku na

bagnety wojsk narodowych. Nieprzyjacieli ścigani jest w kierunku na Heneras.

Oddział narodowców, który w czwartek zajął miasto Navas del Marquos, posuwa się w kierunku zachodnim i zbliżył się już do bram miasta Escorial, którego zajęcie przez wojska narodowe oczekiwane jest każdej chwili.

Zawieszenie wykładów we Lwowie

Lwów. (Tel. wł.) Zawieszenie wykładów na politechnice i uniwersytecie nastąpiło z następujących powodów:

Absolwent politechniki Szostakiewicz wszedłszy na salę wykładów prof. Bartla, wygłosił przemówienie, nawołujące do odłączenia studentów Żydów i dopuścił się przy tej sposobności obrazy słownej prof. Bartla. Został za to wyrokiem sądu dyscyplinarnego politechniki relegowany ze wszystkich wykładów.

Z tego powodu wydano w piątek ulotki, atakujące prof. Bartla. Odbył się więc, na którym postanowiono strajk protestacyjny, wobec czego wykłady zawieszono.

Rozrzucono również ulotki przeciwko rektorowi uniwersytetu Kulczycyemu z powodu jego stanowiska w sprawie żydowskiej. W południe doszło do zajść, podczas których raniono 4 studentów Żydów, wobec czego wykłady na uniwersytecie również zawieszono.

„Nowa groźba czerwona”

London (ATE) Znany tygodnik angielski „Saturday Review”, zamieszcza pod tytułem „Nowa groźba czerwona” ostrą krytykę projektu angielsko-sowieckiego układu morskiego. Tygodnik nawiązuje do niedawnego oświadczenia Woroszyłowa po zakończeniu manewrów morskich na Bałtyku, że Związek Sowiecki obecnie główną uwagę skupia na flocie oraz dążyć będzie do posiadania najsilniejszej floty podwodnej świata.

„Saturday Review” podaje na zasadzie rzekomo absolutnie wiarygodnych wiadomości, że zapowiedziane przez

Woroszyłowa zamiary bynajmniej nie są pustą groźbą. Sowiecki program morski ma przewidywać budowę 147 łodzi podwodnych, z których 127 albo jest już gotowych lub w końcowym stadium. Z pośród ukończonych już 40 do 50 jednostek ma odejść na Daleki Wschód.

Stosunek łodzi podwodnych przeznaczonych do akcji na pełnym morzu, do mniejszego typu służącego do zadań obrony wybrzeży, jest znacznie większy niż w jakiegokolwiek innej flocie.

„Saturday Review” stwierdza, że powyższy potężny program budowy floty podwodnej stanowi wielką groźbę dla Imperium Brytyjskiego, zwa-

WYTWORNIJA TASIEMEK ŁYCZKOWYCH

„WIELKOPOLANKA”

właśc.: R. T. KOWALSKI

Lódź - Stoki, ulica Projektowana nr. 56

Poleca tasiemki we wszystkich gatunkach.

Hurt n 17 226

Detal

szcza, że nowy układ dardaneński daje Związkowi Sowieckiemu prawo kierowania swych jednostek podwodnych morza Czarnego do Śródziemnego i naodwrot. Czasopismo zauważa ponadto niedopuszczalność udzielenia zezwolenia rządowi sowieckiemu na uzbrojenie dwóch pancerników działami 16-calowymi, podczas gdy Anglja zobowiązała się wobec Stanów Zjednoczonych Francji ograniczyć kaliber dział do najwyżej 14 cali.

Sowiety obecne na podkomitecie nieinterwencji

London. (PAT). Podkomitet nieinterwencji zebrał się dziś o godz. 10.50. Przewodniczy lord Plymouth. Sowiety są reprezentowane przez ambasadora Majskiego, któremu towarzyszy chargé d'affaires Kagan.

Wystawa polska w Helsinkach

Helsinki (PAT) W muzeum zdobniczym nastąpiło uroczyste otwarcie wystawy prac uczniów polskich szkół artystycznych.

Wystawa, obejmująca 400 obrazów, reprezentuje dorobek artystyczny studentów i absolwentów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydziału architektury politechniki warszawskiej oraz Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i malarstwa. Celem wystawy jest zapoznanie społeczeństwa fińskiego z twórczością młodych artystów polskich.

Zamordowanie trzech Żydów w Bagdadzie

Jerozolima. (PAT). Z Bagdadu donoszą, że podczas ekscesów antyżydowskich tłum zamordował trzech Żydów. Na znak protestu przeciwko ekscesom antyżydowskim, Żydzi bagdadzcy ogłosili jednodniowy strajk.

Ciągnięcie loterii

Warszawa. (Tel. wł.) W sobotnim ciągnięciu I klasy 37 Loterii Państwowej większe wygrane padły na następujące numery:

25.000 zł. — 59555.
10.000 zł. — 191761.
5.000 zł. — 181998.
2.000 zł. — 14126, 66459, 117047, 190280.
1.000 zł. — 33274, 48552, 21938, 56365, 114935, 119115, 146599, 147845, 179082.
(w).

na gorącym uczynku

Szkody, wyrządzone oświadcze i kulturze polskiej przez braci Jędrzejewiczów, nie prędko dadzą się naprawić. Zwraca na nie uwagę w „Marcholcie” znany pisarz i myśliciel Artur Górski, kończąc swe uwagi mocnym apelem o powrót z błędnej drogi:

„Trzeba zawrócić z drogi w sposób zdecydowany, wyraźny — zarówno ku społeczeństwu, jak i ku Polsce wiecznej. Reorganizacja władz oświatowych w całym szkolnictwie powszechnym i średnim, to pierwszy krok do oczyszczenia naszej atmosfery wychowawczej. Za rządów słynnych braci Jędrzejewiczów, rządów z nieprawdziwego zdarzenia, człowiek tu był niczem, narzędzie wszystkim.

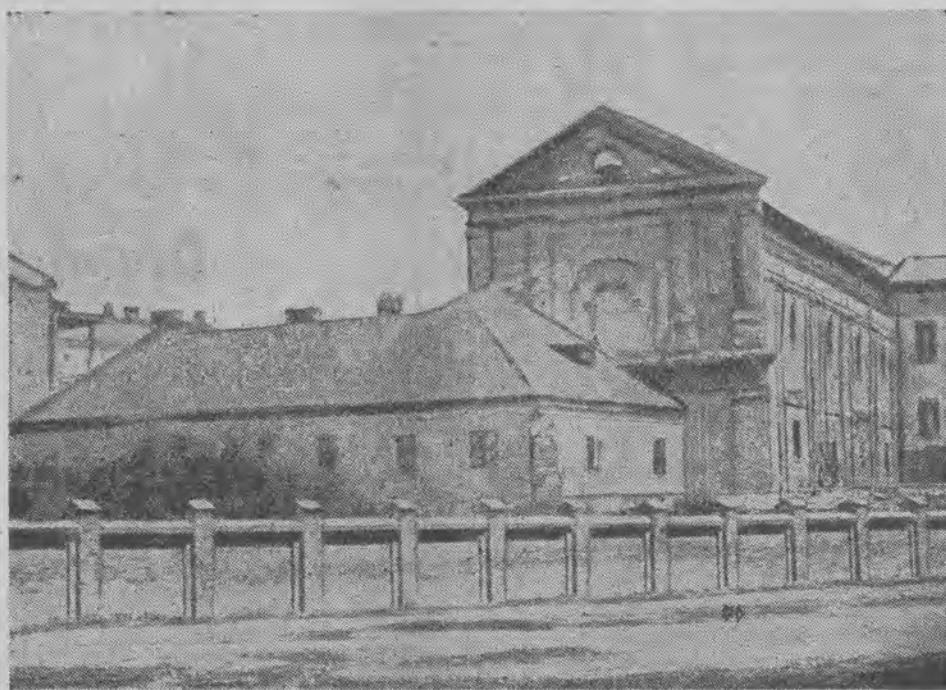
„Władze oświatowe stały się nieledwie dalszym egiptem politycznej administracji, rozszerzonym departamentem policji. „Wszystkich naszych kuratorów szkolnych — mówił mi doświadczony pedagog — wszystkich, wyjąwszy jednego, należy usunąć w przeciągu 24 godzin”. Stanowisko to zostało do tego stopnia politycznie zabarwione, że ludzie moralnie niezależni, indywidualności z charakterem, nie okazują dziś wielkiej ochoty do przyjęcia godności kuratorów.

„Do takich stosunków abisyńskich doprowadzono w dziedzinie, której główną troską powinno być kształtowanie ludzkiej osobowości, jako źródła energii etosu, a nie hodowla typów „spłoszonych” i kierujących się węchem.”

Te przejmujące słowa nie powinny zostać bez echa w naszej polityce szkolnej. Czyż ma się ona znowu — zacytuujemy znów p. Górskiego — zamęczać w taką zdradliwą pozycję, „żeby wzmaganie się samopoczucia polskości traktować jako interes „wrogiej” partji?”

Dzieje kościoła, w którym Żydzi handlowali żelazem

W dniu dzisiejszym biskup połowy Wojsk Polskich ks. Gawlina dokonał uroczystej konsekracji kościoła garnizonowego pod wezwaniem św. Agnieszki w Krakowie. Kościół ten leżący w centrum ghetta krakowskiego przechodził różne koleje losu. Poniżej podajemy kilka faktów z historii tego kościoła.



Kościół św. Agnieszki z klasztorkiem w Krakowie w rękach żydowskich.



W dniu dzisiejszym w Wieluniu odbywa się zjazd powiatowy Str. Nar. Gospodarzem tej uroczystości jest wielunijskie koło Str. Nar. Na zdjęciu prezes koła Str. Nar. Wieluń, ks. Stanisław Guzik.



24 października

Mówi się ciągle po kawiarniach o nowym obozie, którego poród jest dosyć uciążliwy. Wystąpienie „Kurjera Poznańskiego”, który bardzo jasno określił warunki, przy jakich może powstać obóz polityczny, oparty o naród, znalazło w rozmowach silny oddźwięk.

Okazuje się, że p. Kocowi przedstawiano liczne projekty programów i organizacji, a jeden z takich projektów, podobno maj. Fularskiego, który kierował „Orbisem” — stąd też uwzględnienie zagadnień turystycznych w projekcie — dostał się do rąk prasy, która szeroko go uwzględniła, co wywołało niezadowolone „przedewszystkiem wśród samych organizatorów, którzy projekt odrzucili jeszcze w sierpniu.

Sporo się mówi o drożyznie. Istotnie z różnych stron kraju dochodzą wiadomości o podnoszeniu cen na rozmaite produkty pierwszej potrzeby. Nigdzie się jednak nie pisze o pewnej akcji zorganizowanej, którą uprawiają stronnictwa chłopskie. Oto one propagują obecnie niedostarczenie produktów do miast. Radzą przeczekać. W niektórych powiatach centralnej Polski jest prowadzona usilna agitacja za niewykopywaniem ziemniaków czy buraków do cukrowni itd. Czy na takiej propagandzie chcą zyskiwać wpływy polityczne?

W kołach politycznych zwracają uwagę na akcję parcelacyjną min. Poniatowskiego. Uwzględnienie jedynie ziem wschodnich przy ostatnim dodatkowym wykazie ziemi, przeznaczonych na parcelację, wywołało duże poruszenie i interwencję rozmaitych czynników. Przypomniano, że ze względów obron-



Budziki, łańcuszki medaliki, platerki

Jan Placek

Łódź, Brzezińska 10 Hurt — Detal tel. 18 417

nych Niemcy przeprowadzają osadzenie na pograniczu wschodnim elementu czysto niemieckiego, że Rosjanie usunęli z pogranicza polsko-rosyjskiego żywioł polski chłopski, zamieszkały na Białej Rusi i przesiedlili go na Syberię, a tymczasem u nas na parcelację idzie sporo ziemi w województwach południowo-wschodnich, gdzie równocześnie kokietuje się Rusinów i daje się posłuch, żeby ziemię parcelować pomiędzy miejscową ludność ruską.

Min. Poniatowski jest silnie atakowany, i to nie tylko ze strony konserwatystów. Widocznie sytuacja staje się poważna, skoro minister uznał za wskazane, omówić publicznie zagadnienie parcelacji.

WARSZAWIANIN

W morzu żydowskich kamienic, wśród dziesiątków tysięcy żydowskiego mrowia, w dzielnicy u stóp Wawelu położonej a tak od niego oddległej całą swoją treścią, kulturą i obliczem leży kilka wysp krzyżemznaczonych — na znak, że do innego należą świata. W dzielnicach żydowskich Krakowa, na Stradomiu i Kazimierzu siedem takich wysp, to kościoły Bożego Ciała, Skalka, OO. Augustjanów, OO. Misjonarzy, OO. Bernardynów, OO. Bonifratrów i św. Agnieszki. Ostatnia wyspa już zalana morzem żydowskim niedawno wrócona została światu chrześcijańskiemu. Legenda zawarta w starych kronikach klasztornych powiada, że nad dawnym korytem Wisły (dziś planty dietlowskie) w miejscu pogańskiej świątyni, wzniesiony został za Mieczysława I, w roku 966 kościół św. Agnieszki, którego konse-

między innymi i czynsz roczny 17 i pół grzywien z dochodów żup solnych w Bochni i Wieliczce.

Z wydarzeń ciekawych i ważniejszych dla kościoła i klasztoru natują kroniki częste w Krakowie pożary. Zniszczyły one kilkakrotnie klasztor i kościół. Szczególnie dotkliwy dla klasztoru okazał się pożar w r. 1556, po którym w r. 1558 w miejscu dotąd drewnianego, wybudowano nowy kościół i klasztor z cegły i kamienia w stylu po dziś dzień zachowanym.

W roku 1561 złożyły PP. Bernardynki za zezwoleniem ówczesnego Papieża Piusa II, śluby ścisłej klauzury te zaś, które tego nie uczyniły założyły niedaleko nowy klasztor, przybierając nazwę PP. Koletek.

Kroniki klasztorne notują też w kwietniu 1612 roku, napad Aleksandra Koniecpolskiego na klasztor, aby przy

ten został wykonany ściśle i 11 lipca 1788 r. w klasztorze odprawiono ostatnią Mszę św., a poraz ostatni głosy dzwonów rozległy się 9 sierpnia 1788 przy sprowadzaniu zwłok zmarłego w Kielcach biskupa krakowskiego Kajetana Sołtyka. W rok później w drodze publicznej licytacji sprzedano budynki klasztorne i kościelne za 19.600 złp. Aleksandrowi z Romiszowic, Romiszowskiemu kasztelanowi sudeckiemu. Od tego czasu zmieniają się kilkakrotnie właściciele aż 3 czerwca 1896 r. klasztor i kościół przechodzą w ręce żydowskie Izaaka Schamrotha i Schapsa Bertrama.

Z tą chwilą zaczyna się prawdziwy okres pohańbienia i poniewierki mu-



Oto pudełko zawierające

Karo Franck przyprawę do kawy w kostkach!

Pg 7685/86-41.188/260

rów, które dawniej stanowiły jedną ze świątyń Pańskich. Ci pierwsi Żydzi robili na nabytych nieruchomościach i gruntach doskonale interesy, parcelują je przeważnie pomiędzy swych współwyznawców. Po zajęciu Krakowa przez austriaków, odnajmują im kościół na magazyny tytoniu. Budynki pozostają jednak nadal własnością

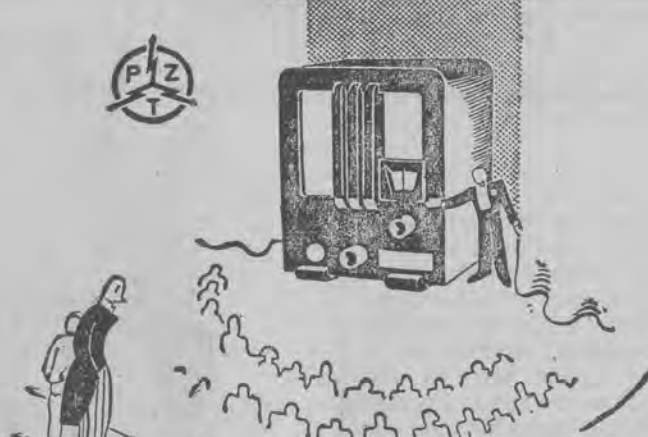


Krużganek przy kościele św. Agnieszki w Krakowie w rękach żydowskich.

Żydów, którzy w r. 1874 czynią z nich skład starego żelaza. Po kilkakrotnej zmianie właścicieli — wciąż Żydów — w r. 1919 dostaje się kościół w ręce Izaaka Chorowitza, tym razem ostatniego już Żyda właściciela kościoła. W 1923 roku kościół wraz z budynkami klasztornymi zostaje wykupiony z rąk żydowskich przez komitet.

Mysł wykupienia kościoła z rąk żydowskich zrodziła się już w r. 1903. W tym to roku ks. Stanisław Słowiański, opat kościoła Bożego Ciała, rozpoczął akcję za wykupieniem kościoła i wydaje odezwę do wiernych, nawołując do zbierania składek. Ks. Słowiański zamierzał w wykupionych budynkach poklasztornych zorganizować zakład dla opuszczonych dzieci. Akcja zbiórkowa szła jednak powoli i nie znalazła głębszego oddźwięku w społeczeństwie poza grupą biednych gó-

RADOSĆ NA LATA



ODBIORNIK ECHO

Głośnik o pięknym tonie — daleki zasięg selektywność — oszczędne zużycie prądu

ECHO

2-lampowy z 3-ą prostwn. (na prąd zm.)
2-lamp. z 3-ą prost. w luksus. wykonaniu
3-lampowy bateryjny
2-lampowy na prąd stały

NA 10 RAT

po zł 17.—
po zł 21.—
po zł 16.—
po zł 19.50

Sprzedaż w większych sklepach radiowych

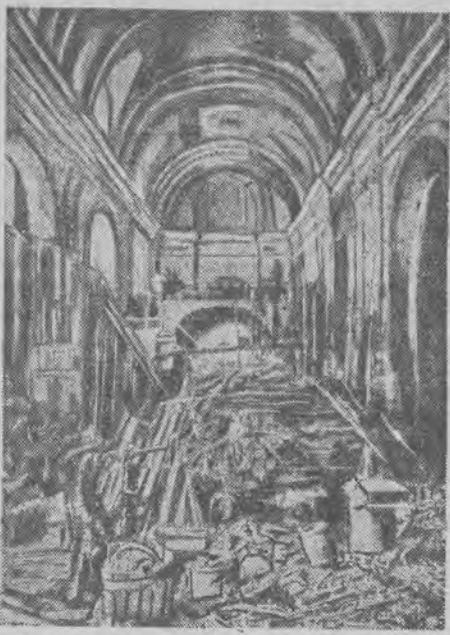
PAŃSTWOWE ZAKŁADY TELE- I RADIOTECHNICZNE W WARSZAWIE.

kracji dokonał pierwszy biskup krakowski Prochorus Stemerux. Historyczną już, pierwszą datą dotyczącą kościoła jest rok 1459, kiedy to Hincza z Rogowa wybudował drewniany kościół i klasztor św. Agnieszki i obsadził nim pierwszy w Polsce zakon PP. Bernardynek, sprowadzonych do Polski z Włoch przez św. Jana Kapistrana. Klasztor ten i kościół cieszył się szczególną opieką królów polskich i miał w nich wielu swoich dobrodziejów. Szczególną opieką otaczał klasztor król Zygmunt August, który uposażył klasztor, nadając zakonnicom obszerne grunta, nadto liczne dochody

pomocy dobranej kompanji porwał gwałtem z klasztoru 2 siostry Dorotę i Zofję Dembińskie. Ówczesny biskup krakowski, Piotr Tylicki ukarał gwałtownika klątwą a sądy koronne utraćą czci.

U schyłku niepodległości zaczynają się dla kościoła św. Agnieszki gorsze czasy. Prymas i arcybiskup gnieźnieński, książę Michał Poniatowski, równocześnie administrator diecezji krakowskiej, nakazuje exsekrować kościół, znieść prawnie konwent Bernardynek, sprzedać budynki a zakonnice przenieść do klasztoru św. Józefa położonego przy ul. Poselskiej. Rozkaz

nr 18 076



Wnętrze kościoła św. Agnieszki w Krakowie w rękach żydowskich.

rali i góralkę z Chochołowa, Czarnego Dunajca i Ludźmierza, zamieszkałych w Krakowie. Akcją wznawia dopiero w wolnej Polsce preor O. O. Paulinów na Skalce, obecny generał tego zakonu O. Pius Przeździecki, który odchodząc z Krakowa przekazał ją swemu następcy, O. Marjanowi Paszkiewiczowi. 1 lipca 1923 r. zawiązuje się w Krakowie ogólny obywatelski Komitet Wykupna Kościoła św. Agnieszki, na czele którego stanął jako prezes ks. Paszkiewicz, a sekretarzem został emerytowany sekretarz sądu okręgowego w Krakowie, Ignacy Sarna, który okazał się prawdziwą duszą tego komitetu. I tym razem zamierzano urządzić w wykupionych budynkach zakład wychowawczy - poprawczy dla nieletnich przestępców, a dopiero potem zdecydowano przeznaczyć kościół jego właściwemu zadaniu.

Gdy Żydzi, tak właściciel jak dzierżawca i lokatorzy budynku dowiedzieli się o zamierzonej akcji wykupienia kościoła i gdy zobaczyli, że na ten cel płyną składki, już nie tylko z samego Krakowa, zaczęli planowo i systematycznie niszczyć budynki poklasztorne i sam kościół. Ta działalność przybrała takie rozmiary, że na skutek starań komitetu przybyła komisja policyjno-budowlana miejska i stwierdziła rozmyślnie i celowe dążenia właściciela tych budynków Horowitza do zniszczenia katolickich zabytków. Nadto komisja stwierdziła, że dzierżawca ko-



Fasada kościoła św. Agnieszki w Krakowie w rękach żydowskich.

ściół w barbarzyński sposób niszczy wewnętrzne ściany, z których opadały tynk i wypadają pojedyncze cegły. Komisja poleciła niezwłocznie naprawienie dachu, usunięcie gruzów jak i usunięcie składu żelaza. Pewny siebie Żyd zgodził się tylko na usunięcie gruzów, odmawiając reszcie żądań względnie żądając pomocy finansowej państwa lub kościoła na poczynienie napraw w jego wówczas własności. Samo wykupienie kościoła nie poszło zbyt gładko, bo mimo zebranych już funduszy Żydzi starali się utrudnić nabycie, stawiając trudne do przyjęcia warunki. Dopiero 16 czerwca 1926 r. nabył komitet za 70.000 zł. własność budynków poklasztornych i kościoła. Nie wszedł jednak w fizyczne ich posiadanie od razu, gdyż budynki poklasztorne zajęte były przez 22 lokatorów Żydów, chronionych ustawą, a kościół dzierżawiony przez Żyda Schamrota. Musiał więc komitet rozpocząć jak się okazało kosztowną akcję, zmierzającą do usunięcia lokatorów Żydów. Pro-

ces o usunięcie lokatorów komitet przegrał, tracąc wiele energii i placąc wysokie koszty sądowe. Dopiero w drodze ugody zaczynają się Żydzi usuwać z zajmowanych lokali. Każdy z nich żąda ustawowego komornego i kosztów przeprowadzki. Dopiero w roku 1928 Żydzi nie doczekawszy się zaspokojenia ich pierwotnych żądań powoli zaczynają się wyprowadzać, ale bynajmniej nie bezinteresownie, bowiem otrzymują po 100 amerykańskich dolarów odstępnego. Sam budynek kościelny odebrano wcześniej, bo już w marcu 1927 r. Nie tylko zwykli Żydzi lokatorzy działali na szkodę komitetu wykupienia kościoła. W podobny sposób postępował także jeden ze znanych w Krakowie rabinów Mendel Halberstam, który w piśmie do dziekana katolickiego O. K. V. zażądał za ustąpienie z zajmowanego lokalu spłacenie czynszu nowego mieszkania w kwocie najmniej 2.000 zł nie chcąc inaczej ustąpić, dopiero po dłuższych pertraktacjach usunięto go, wypłacając mu 100 amerykańskich dolarów.

Charakterystycznym dla żydowskiej gospodarki w kościele św. Agnieszki jest fakt, że po opróżnieniu przez nich budynków i placu przy kościelnym, wywieziono z niego kilkanaście fur śmieci.

Ostatni żydowski lokator opuścił katolickie niegdyś n dzisiaj mury w czerwcu 1932 roku.

Po opróżnieniu kościoła przez Żyda Schama, przystąpiono w miarę sił i środków do oczyszczania wnętrza kościoła i urządzenia go. Po części-

wem odnowieniu zawieszono w głównym ołtarzu stary obraz św. Agnieszki, liczący kilkadziesiąt lat, który PP. Bernardynki zabrały ze sobą w r. 1788 opuszczając zlikwidowany klasztor. 27 stycznia 1929 wstępnego poświęcenia kościoła dokonał ks. Piotr Niezgodą, generalny dziekan Wojsk Polskich i odprawił pierwszą Mszę św. przed polowym jeszcze ołtarzem. Z rąk komitetu na własność Skarbu Państwa przeszedł kościół i budynki poklasztorne, aktem darowizny, sporządzonym 31 stycznia 1929. W akcie darowizny podkreślono, że realność ma służyć wyłącznie do użytku na cele religijne względnie parafjalne rzymsko - katolickiego duszpasterza załogi krakowskiej z zastrzeżeniem, że gdyby kiedykolwiek miały być użyte na cele inne niż przewidziane w akcie darowizny,

staje się tenże akt darowizny bezskutecznym odnośnie do Skarbu Państwa i wówczas prawo własności przejdzie na wyłączną własność rzymsko - katolickiego książecego arcybiskupstwa krakowskiego, również tylko dla użytku na cele religijne. Dziś kościół jest już prawie całkowicie odnowiony, choć wiele brakuje mu do dawnej świetności.

Obecnie po kilkudziesięcioletniej przerwie w czasie, której miast dźwięki dzwonów i śpiewów religijnych o mury kościoła odbijał się żydowski szwargot i dźwięki starego żelaznego dzwoneczka został ostatni akt, przywrócenia kościoła św. Agnieszki jego właściwemu celom.

Jedną z pozycji zagrabionych przez Żydów odebrano. Za nią pójdą inne! S. M.

Przed konsekracją kościoła garnizonowego w Krakowie

Ks. biskup Gawlina przywozi relikwie świętych męczenników

Kraków. (PAT). W związku z uroczystą konsekracją kościoła garnizonowego pod wezwaniem św. Agnieszki, jaka odbędzie się dziś w Krakowie, w sobotę o godz. 13 przybył do Krakowa biskup połowy wojsk polskich ks. Gawlina, powitany na dworcu kolejowym przez gen. Monda, pułk. Madejskiego, dziekana okr. krakow-

skiego ks. dr. Zapale wraz z duchowieństwem wojskowym oraz kompanię honorową z orkiestrą.

Ks. biskup Gawlina przywoził relikwie świętych męczenników, które swego czasu otrzymał w Rzymie. Relikwie te umieszczone zostaną w ołtarzu głównym kościoła garnizonowego.

W zakątku odległego Wołynia

Na Bożej Górze pod Krzemieńcem

Napisała Elżbieta Zaleska-Dorożyńska

Piękno i mistyka — Nagła góra na równinie — Resztki rowów strzeleckich — Skala, która była domem — W pustelni — Kto tu żył? Ani imienia, ani czasu — Kapliczka na szczycie — Chrystus na krzyżu — Nicość i wieczność — Ostatnia modlitwa.



jakie z nich emanują. Do takich należy Boża Góra pod Krzemieńcem. Mało kto w Polsce o niej wie, poza nami, jej najbliższemu sąsiedztwem.

*

Spowita w gęsty las, wyrasta ona ogromnym stożkiem na szerokiej równinie, rozciągającej się u stóp wzgórzy krzemienieckich — jakby odeszła od nich, aby w samotności oddać się pobożnemu skupieniu. I naprawdę skupiona jest i tajemnicza, rysując się ostrą sylwetą niby czarny namiot, rozpięty wśród jasnego pejzażu. Patrząc na nią, odczuwa się wyraźnie, że natura, zamknięta w materialnych konturach, wydobyła z siebie jakieś bardzo silne duchowe pierwiastki, będące niejako jej oddechem, jej ułatwianiem się w sferę nieuchwytnych odczuć. To niewypowiedziane, co nas uderza w pewnym momencie, lub w pewnym otoczeniu, nazywamy zwykle nastrojem. Ażeby jednak określić uczucie, jakiego się doznaje, wchodząc na Bożą Górę, trzeba by znaleźć głębszy wyraz. Tu nie popadamy w chwilowy nastrój, wytworzony przez wlanie się zewnętrznej wizji w głąb naszej duchowej świadomości; tu proces tego przeżycia się materii w ducha nie odbywa się w nas, ale nazewnątr, poza nami — jest, trwa, wciąż się staje.

*

Góra Boża porznięta jest od stóp aż do wierzchołka okopami. Bieleją jeszcze wśród lasu betonowe bastiony, które ściągają na siebie grad pocisków. Dziś wydaje się aż nie do pomyślenia, aby tu grzmiały salwy i padali ludzie. Cisza zwyciężyła i panuje bezwzględnie. Wysokie graby, dęby i sosny prostują swe pnie, jakby na baczność wyciągnięte. Ale czuje się, że teraz nie nad temi rowami śmierci i męki pełnią straż stare drzewa. Jakaś zaduma siedła na ich wierzchołkach — widać, niepomne tego, co się u ich stóp działo, albo teraz dzieje, tkwiącą całą istotą w nieustannym misterjum

tego samotnego miejsca.

Drzewa idą wciąż do góry, otaczając zwartym wieńcem sam wierzchołek, nakryty ogromnym blokiem skały. Skała duża jak dom — i domem naprawdę była.

Przez wykute wejście i wypracowane w kamieniach okienko saczy się światło i rozjaśnia wnętrze, świadcząc, że ten, który je wyciosał w kamieniu, nie tylko był przeniknięty u-

obszerniejszej groty, mającej wyjście na przeciwną stronę skały. Odrzwia tego wyjścia starannie wykute w kamieniu, uwiecznione krzyżem. W pierwszej komnacie otwór, przez który trzeba się wsunąć, wspinając na rękach, prowadzi na wyższe piętro; była to sypialnia; świadczy o tem wąskie, krótkie łóżko, wykute w skale. Wygodnie położyć się na niem było niemożliwością, ale ten, kto tu mieszkał, nie dbając o wygodę ciała, a pewnie rozmyślnie umartwiając je, jakże wyrafinowanie szukał wrzuseń, wypływających z kontemplacji przyrody. Ze



Głowa Chrystusa z krzyża w grocie.

milowaniem przyrody, obierając sobie tak przepiękny kąt za mieszkanie, ale miał poczucie sztuki i zdolności artystyczne. Grota, pełna nisz i zakamarków, rozgałęzia się w sklepienie, ciosane w szerokie łuki; widać, że nie przypadek, ale wyraźna myśl nadała im rozłożysty bieg romańskiej linii. Wąskie przejście prowadzi do drugiej,

swego kamiennego łóżka, przez wykute okienko obejmował wzrokiem rozległą równinę, zamkniętą w majaczącymi jasnej dali wzgórzami.

Podanie mówi, że mieszkał tu pustelnik. Lud okoliczny czci go jako świętego, choć nie pamięta ani nazwiska jego imienia, ani epoki, w której żył. Ale czyż to nie wszystko jedn- ia-

kiem imieniem chwalić go będziemy? — Wiemy jedno: że była to jakaś lotna tęskna dusza, jeden z tych „Szaleńców Bożych”, który Stwórcę swego znalazł i pojął mowę Jego, wyrażoną w majestacie przyrody.

Z dachu pustelni, stanowiącego równą, kamienną terasę, jak z lotu ptaka obejmuje się wzrokiem całą okolicę. Do stóp skały kłonią się wierzchołki najbliższych drzew, potem w zwartej masie ścielą się coraz niżej i niżej, aż do nasady góry. A dalej bezkresna równina, ciągnąca się jak barwny kilim u stóp namiotu i plowiejąca w mgłach odległego horyzontu. Czarnym morzem drzew obłana, wysoko wzniesiona na czoło góry dominuje nad niziną ta święta skała. A trzeba ją zwać świętą: tradycja, legenda i rzeczywistość zbiegły się tu w mityczny, a jednak bardzo realny wyraz. Na tym masywnym, wydrażonym w ludzką siedzibę cokole, stoi drewniana, maleńka kapielniczka. Jest się aż niemiłe zdziwionym, że ten szczyt, na który niósł nas zachwyt i skupiona emocja, wieńczy zwyczajna, prostokąt-

człowieczego bólu i majestatu boskości? — Niewiadomo. — Ale w obliczu tego krzyża jasnym i każdemu zrozumiałym staje się mityczny nastrój, jakim to pustkowie oddycha: powaga wspinających się po zboczach drzew, zastanowienie się z zapartym oddechem niemal każdego listka, i gruz rozsypujących się w nicość okopów strzeleckich wobec nienaruszonych drzew pod drewnianą kapielniczką, w którą ani jeden pocisk nie trafił — i szum strumienia, bijącego na tej wysokości, i szkarłaty krwi, jakimi ta góra oblewa się o zachodniej porze, i żaloba cieni, jaką odcina się nieraz od jasnego podłoża równiny. Chcąc nie chcąc, musimy przykleknąć po błogosławieństwo boskiej miłości i przeba-

czenia, które ze szczytu góry jasną poświatą schodzi i po równinie rozciąga się świetlanym kręgiem w dal, w nieskończoność.

Patrząc stąd ku równinie, jak łatwo wczuć się w słowa, które wybiegły na usta pewnemu przechodniowi-artysty, jednemu z tych, którzy latem coraz liczniej Krzemieniec nawiedzają:

— Gdy będę modlił się, umierając — a w obliczu śmierci każdy się w końcu modli — takiego Chrystusa mieć będę w oczach, jakim jest na tym krzyżu...

Elżbieta
Zaleska-Dorożyńska.
Krzemieniec.

Właściwe pranie, to oszczędzanie bieleziny!

Chcąc bieleznię utrzymać jaknajdłużej w dobrym stanie nie wystarczy jej prać zwykłym sposobem, należy się z nią pozatem troskliwie obchodzić. Takim wysmienitym „środkiem ochronnym” jest RADION, który przytem oszczędza jeszcze dużo pracy. Pranie Radionem jest niezmiernie łatwe. Wystarczy:

1. Rozpuścić Radion w zimnej wodzie
2. Gotować bieleznię przynajmniej 15 minut
3. Płukać w pierw w gorącej, potem w zimnej wodzie i bielezina staje się śnieżnobiała.

RADION

idealny środek do prania

Wyrób firmy SCHICHT-LEVER S. A.



Pr. 7239 001-02 5399 561

Rosną siły Obozu Narodowego

Październik, miesiąc aresztowań... — Imponujące zebranie S. N. z udziałem adw. Pozowskiego

Sosnowiec, 24. 10. Miesiąc październik był dla narodowców w Sosnowcu okresem licznych aresztowań. Od 25 września do 10 października aresztowano około 150 członków Stronnictwa Narodowego.

Z pośród aresztowanych tylko trzech osadzono w więzieniu w Będzinie. Są to Józef Hincinger, Bogusław Grudniewicz i Henryk Zawadzki. Do aresztowanych nie dopuszcza się nikogo z rodziny. Pozbawieni są też do dnia dzisiejszego obrony prawnej. Pięciu członków Stronnictwa Narodowego oddano pod dozór policyjny. Są to pp.: Roman Frankowski, Zdzisław Brudziński, Wacław Witaszczyk, Janina Ociepowa i Roman Gałęziowski. Resztę aresztowanych zwolniono.

Zdawało się pewnym czynnikiem, że te masowe aresztowania narodowców wpłyną ujemnie na pracę organizacyjną Stronnictwa Narodowego.

Fakty dowodzą czego innego. Ze-

branie, zorganizowane po tych aresztowaniach w Kole S. N. na „Pogoni” zgromadziło ponad 700 osób, przy czym kilkaset osób z powodu braku miejsca na sali musiało zrezygnować z udziału w zebraniu.

Zebranie otworzył kierownik koła p. R. Frankowski i udzielił głosu adw. Pozowskiemu z Krakowa. Mec. Pozowski w przesłó 2-godzinny referacie omówił politykę Niemiec, Włoch, wypadki hiszpańskie, oraz akcję żydokomuny na terenie Polski. Mocne słowa prelegenta, stwierdzające, że z walki z żydo-komuną Obóz Narodowy wyjdzie zwycięsko, spotkały się z burzą oklasków.

Po załatwieniu spraw organizacyjnych zebranie zamknięto. Zgromadzeni robotnicy dali niedwuznaczny wyraz swoim przekonaniom, wznosząc okrzyki na cześć narodowej robotniczej Łodzi.

O przynależność do Narodu Polskiego

Na marginesie procesu Asterblumowej

Warszawa, 24. 10. — Od kilku dni na łamach prasy żydowskiej, no i, oczywiście, w prasie t. zw. „frontu ludowego” poświęca się wiele uwagi zjściu, jakie wynikło w sądzie okręgowym w Warszawie na procesie oskarżonej o obrazę narodu polskiego Żydówki, Cywii Asterblumowej, studentki Uniwersytetu Warszawskiego i żony warszawskiego adwokata. Podczas ustalenia personaljów oskarżonej przez sąd, Cywia Asterblum z uporem utrzymywała, że jest narodowości polskiej, mimo iż sędzia kilkakrotnie usiłował przez zwrócenie uwagi skłonić oskarżoną do ujawnienia prawdziwej narodowości, podkreślając, że np.

Polak, walcząc za niepodległość Japonii, nie nabywa przez to narodowości japońskiej.

Gdy mimo to perswazje sędziego nie odniosły skutku, zabrał głos prokurator Naumowicz i w imieniu Prokuratury Warszawskiej oświadczył, iż oskarżonej nie przysługuje prawo przynależenia do narodu polskiego.

Nie dziwi nas wcale, iż to stanowisko prokuratora Rzeczypospolitej, jedyne z polskiego punktu widzenia i tak jednolicie przez opinię polską zrozumiane — wywołało w prasie żydowskiej i sprzymierzonej histeryczne ataki oburzenia.

Przecież fakt aktualnego posiada-

GDY SPRÓBUJESZ - TO PRZEKONASZ SIĘ, że najsmaczniejsze i najzdrowsze są Cukiarki i czekolady

„FABIOLA” Sp. z o. o.
Poznań, Al. Marcinkowskiego 5
Telefon 17-32 — Żądać wszędzie
P 7707/8-57, 878 9

nia obywatelstwa polskiego absolutnie nie przesądza i nie upoważnia Żydów do uzurpowania sobie prawa i zaszczytu przynależności do Narodu Polskiego.

Dała temu żywy dowód p. Asterblumowa, która, legitymując się formalną przynależnością państwową polską, przez odezwanie się obelżywie o Narodzie Polskim, najlepsze wystawiła świadectwo swej istotnej narodowości.

Dowiadujemy się, że Żydzi, znani ze swej solidarności i umiejętności krzykliwego narzucania swych tendencji, obcych interesowi polskiemu, domagają się w różnych interwencjach nawet pociągnięcia do odpowiedzialności prokuratora.

Niech Żydzi nie przebiorą miary, bo, osiągnąwszy swoje, mogą wywołać przyszłowiwe dolanie oliwy do ognia w dalszym rozwoju stosunków polsko-żydowskich.

Żydówka Asterblumowa, została wszak skazana przez sąd za obrazę Narodu polskiego!



Teoroczna inauguracja pracy Młodzieży Wszechpolskiej w Krakowie przybrała charakter imponującej manifestacji narodowej młodego pokolenia. Na zdjęciu prezes Młodzieży Wszechpolskiej, p. Lech Haydukiewicz w czasie przemówienia na inauguracji.

Z dnia

Podziękowanie

Dr. Władysławowi Mechowi

Fciałabym Wom Doktorze (wyboczyć prostym słowem), podziękować za walkę o Polskę narodowom —

Dyć bocem przecie dobrze jakoście obiecali brzuć z biedy ścisnąć poskiem... a trwać przy swoim dalej.

Dyć jesteście choćka byli na wozie i pod wozem... — ale hardego karku

nie zgnieniście w obroze — Kie wzieni Wos w Bereze — to ino sie za Wami — cichuckiej sept modlitwy nasemi niósł holami...

I przecieście nom došli som taki — jako przódy: ze słów przejasną watrą i serca scerym cudem...

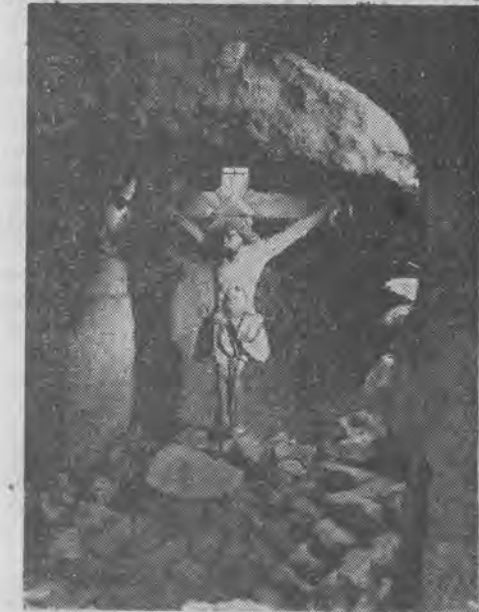
Jo dziśok Wom dziękujem — a za co — to Wy wiecie — ino sie nie nazdocie, ze i jo wiem — w sekrecie...

Niek sie Wom szczęście, zdrowie i hrube darzą stówki — a strzeze Matka Bosko z Ludzimińskiej placówki. —

HANKA.

Restauracja „Kometa”, Kopernika 46, Fachowe kierownictwo właściciela, p. L. Idzikowskiego, doprowadziło lokal w swoją ustaloną renomę w naszym mieście. To też szerokie serce inteligencji łódzkiej z prawdziwą przyjemnością odwiedzają ten elegancko wyremontowany lokal. Zaznaczyć należy, iż w wytwornym lokalu koncertuje pierwszorzędnny zespół muzyczny od godz. 7 do 2 w nocy.

18601



Krucyfiks w grocie na Bożej Górze.

na skrzynia, z małą kopułką, zakończoną krzyżem prawosławnym. Drzwi zamknięte, jedynie na czas pielgrzymek otwierane, pokazują przez szczeliny spacje wnętrza zwyczajnej, ruskiej cerkwi. Tylko mała ubożuchna kruchta, otwarta zawsze, prosto na kamienny taras. Odrazu czujemy, że nie może być inaczej, że musi być na oścież otwarta! Musi tu wchodzić powiew dalekich horyzontów, musi tu przenikać szum drzew, muszą tu na kłęczkach przesuwac się promienie tłoczących się w wieczność godzin, musi cisza gwiazdnej nocy stać tu na straży, muszą czerwone kaliny i dzikie białe bzy zagładać do wnętrza ubożuchnej sieni...

Na szarej gołej ścianie, jakby przygodnie, wisi w kącie przybity do krzyża drewniany Chrystus. Skonał przed chwilą... oczy na wieki skleily się linją czarnych rzęs; na rozsypane czarne włosy w śmiertelnym znużeniu opadła głowa; cierpieniem drażone policzki, rozdęte cienie nozdrza i skrzywione usta zaskrzepły w cichym odpoczynku dokonanej ofiary. Zwyczajem wołyńskim jakieś miłosierne ręce owinęły ciało białym fartuszkim...

Skąd się tu wziął? Kto Go przybił do barokowego krzyża? Kto Go powiesił tak cicho, na uboczu? Czyje ręce natężone wydobyl z drzewa tyle



Chrystus w kruchcie.

Już wyszedł z druku nowy

Informator i Plan m. Łodzi

w opracowaniu i wydaniu Maksymiljana Serwińskiego w cenie 1 zł.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Odmowa

Warszawa. (Tel. wł.) Sąd apelacyjny w Warszawie odmówił podaniu obrony, która zwracała się o zwolnienie z więzienia aplikanta adwokackiego Napoleona Siemaszki, oskarżonego o udział w zamachu przeciwżydowski w Łodzi a przebywającego w więzieniu mokotowskim w Warszawie, co się ujemnie odbiło na jego zdrowiu. (w)

Hitlerowiec przemysłnikiem

Gdynia. (AJS) Aresztowano tu przy przekroczeniu granicy obywatela gdańskiego, jednego z przywódców hitlerowskich, w którego butach znaleziono 1940 zł, 974 dolary papierowe, 2300 fr. belgijskich, 3400 fr. francuskich, po 110 funtów angielskich i paletyńskich, oraz 100 marek niemieckich.

Ś. p. Adam Breza

Warszawa. (Tel. wł.) Zmarł Adam Breza w 86 roku życia, nestor dziennikarzy warszawskich, b. współpracownik oraz kolega redakcyjny Henryka Sienkiewicza i Bolesława Prusa. Ostatnio pisywał w „Gazecie Warszawskiej”, jako „Vieux Polonais”.

Rozłamy w „Legionie Młodych”

Warszawa. (Tel. wł.) W tych dniach odbył się nadzwyczajny zjazd Legionu Młodych okręgu warszawskiego, na którym wybrano nowego komendanta i wypowiedziano posłuszeństwo dotychczasowemu komendantowi głównemu Bociańskiemu. Zebranie postanowiło przyłączyć się do frakcji Legionu Młodych, pozostającej pod wpływami P. P. S. (w)

Przebieżki

Cennik uciekł!

— Moja pani Antoniova, co ja teraz mam kłopotu z tym cennikiem, to nie masz pani pojęcia!

— A kto nim!

— Pewno, ale insza inność kartki z cenom za masło czyli kaszkie krakowskie przychodzić, a insza skoro jeżeli paniny towar sporowczy żywy jest, jak na ten przykład moje gęsi...

— Faktycznie.

— Aha, widzisz pani! Poprzycepiam papirki, to dziobami pozrywają i gotow pretokul, a skoro jeżeli olejnom farbom ponapięją, to żadna kuchta czyli parzygnat takiego artykułu nie kupi, bo jak potem swoje panie wyrachuje, żeby i koszykowe było i karkulacja była w porządku? Na ten przykład o wiele zapłaci za ptaka półtrzecia złotego, jak choćby za tego kogutka, a pani powie, że dwa siedemdziesiąt, bo swojego dwódziesiątka musi mieć, a tu na ogonie napisano, że tylko półtrzeciał...

— Jak nie ta sama pani twarz względnie morduchne jej na perlowo odrobi.

— No nie?!

— A ja takżesamo swoje turbacje mam z to śmietanom.

— Niby względem czego?

— Cennik wyznaczyła władza po złoty i pięćdziesiąt groszy za liter, a cena była tylko złoty. Mówię ja teraz mojem kiejentkom: „Kochana pani, musisz teraz płacić tyle, wiele wyznaczono; bo innym kształtem jutro do Berezy pojedę...”

— I co?

— No nic, jedna taka, to tak mnie skłęła, że choć trzeci raz za mężem jeżdżem, a wiadomo męska pieć czyli te same dziady lubięją czas od czasu coś mocnego do słuchu powiedzieć, to jeszcze takich wyrazów nie słyszałam!

— I która to?

— A ta, co to jej jest za nauczyciela w ty szkole tu za rogiem.

— A wszystko to dla tego, że zastanowienia nima. — Cóż, cene naznaczyć, rzecz dobra, bo i kłopotu nima, bez targu płacić, a jak nie, to idź na zbite morde. Ale swojem porządkiem z wiekżem zastanowieniem t. za to było uskutecznić, bo inaczej tylko na tym matliku tylko Żydy będą zarabiali...

— Jak będą zarabiali?

— Już oni potrafią, taka ich tam i z powrotem.

Wszelkich informacji w sprawie cenników z branży spożywczej, opalowej i innych udziela bezpłatnie Międzystowarzyszeniowa Komisja Cennikowa przy ul. Piotrkowskiej 183. Tamże są do nabycia odnośne cenniki.



P. Eugenjusz Stelmach (X) najmłodszy mistrz stolarski w Pabjanicach, członek Str. Nar. w otoczeniu swoich współpracowników.

Kino „RIALTO” Łódź, ul. Przejazd 1

Dzisiaj i dni następnych

„KOCHANY ŁOBUZ”

Reżyserji słynnego Karola Lamacza

Dawno niewidziana ulubienica całego świata, zawsze czarująca i rozśmieszająca — ANNY ONDRA —

Dzisiaj poranek o godz. 12-ej — Ceny miejsc na poranki od 85 gr. a 19 125

Paskarstwo szaleje...

Przedalnicy, dzięki ograniczeniu dewizowym zbijają majątki

Łódź, 24 października

Ostatni okólnik premiera skierowany jest głównie przeciwko drobnym sklepikom, nie dotyczy prawie zupełnie hurtowników. Poza tem nie porusza zagadnień z dziedziny najważniejszej w Łodzi, t. zn. włókiennictwa. Włókiennicze, a ściślej mówiąc — przedalnicze, uprawiają pasek w jasny dzień najbardziej szlachetnie w świecie. Nie chcemy być gołosłowni. Podamy fakty konkretne.

Otóż cena libsa (= funt ang. = 456 gramów) przędzy wynosi loco New York 12,45 centa. Loco New York oznacza gotową do zabrania natychmiast z N. Yorku.

Po przeliczeniu na kg otrzymujemy:

456 gr. + 456 gr. + 93 gr. = 12,45 c. + 12,45 c. + 24,9 c. = 27,39 c. po zaokrągleniu kg bawełny kosztuje 27,4 centów.

Na koszty transportu, porta, asekuracje możemy śmiało policzyć 3 c. Przeróbka, licząc b. szeroko, kosztuje 21 c. Razem 1 kg bawełny w Łodzi kosztuje 51,4 c.

Biorąc pod uwagę przędzę nr. 24 — artykuł standardowy — otrzymujemy z kg bawełny 880 gr. przędzy. Stąd

Przedalnicy mogą się tłumaczyć zmniejszeniem się ilości produkowanej przędzy, co podraża administrację i t. d. Uważamy, że na ten argument wystarczy odpowiedzieć po pierwsze: sumy kosztów produkcji podaliśmy maksymalne, po drugie: zawsze zostaje część odpadków, około 6—7 proc., z których robi się przędzę niższych gatunków, po trzecie: dawniej płacno przedalnikowi weksłami, teraz płaci się od razu gotówką.

Tak czy tak

zysk wynosi 37,4 proc.

Powstaje pytanie: w jakim czasie zarabia się te 37,4 proc.?

Otóż po wprowadzeniu ograniczeń dewizowych agenci, sprzedający przędzę, otworzyli wolno-cłowe składy konsygnacyjne. W ten sposób można otrzymać bawełnę tego samego dnia po okazaniu pozwolenia na zapłatę dewizami. Przeciąg wyprodukowania przędzy trwa maximum 5 dni. Na sprzedaż liczymy 16 dni (to i tak za dużo, bo przędzy brak na rynku), wobec tego razem z czasem produkcji w czasie 3 tygodni zarabia się 37,4 proc. włożonego kapitału.

To jest więcej, niż skandal. Za trzy tygodnie 37,4 proc. — to jest lichwa



Nos przy sobie Togal!

Wrazie przebiegania gęrczki, łamanie w kościach odda Ci dobre usługi. Tabletki Togal stosuje się również w cierpieniach reumatycznych, artretycznych i podagrze. Togal usmierza bole i przynosi ulgę w tych cierpieniach.



nr 16 144/6

wynika, że (51,4 c.:880) 1000 = 584 c., czyli 1 kg przędzy kosztuje przedalnika 58,4 c.

Za bawełnę płaci przedalnik w dolarach zdewaluowanych, t. zn. po kursie 5,30 zł, wobec tego 1 kg przędzy kosztuje 3.0952 zł. Sprzedaje zaś klientowi przędzę na dolary parytetowe po kursie 8,90 zł.

Przeliczając wobec tego znowu cenę przędzy na dolary, otrzymamy, że 1 kg przędzy kosztuje 35 c. Musimy dodać do tej ceny podatki, jakie płaci, w wys. 2,5 proc. 2,5 proc. stanowi 0,88 centa.

Razem kg przędzy kosztuje producenta 35,88 c., czyli zaokrąglając 36 c.

Sprzedaje się konsumentowi zaś przędzę za 49 c. — 50 c., średnio 49,5 c. Jasnym jest, że zysk przedalnika wynosi 13,5 c. na 1 kg przędzy, co stanowi 37,4 proc.

większa, niż była kiedykolwiek, paskarstwo, wołające o pomstę do nieba! Jakże są konsekwencje tej ohydnej lichwy?

Przemysł drobny i średni, nie posiadający własnych przedalnic, musi ograniczać produkcję, a nawet przerywać pracę. Nie może wytrzymać konkurencji z przemysłem wielkim, który, mając własne przedalnice, ma przędzę znacznie tańszą. Rozumiemy, że dla izb skarbowych łatwiejsza jest kontrola nad wielkimi fabrykami, niż nad tysiącami drobnych.

Trzeba jednak wziąć pod uwagę, że drobny i średni przemysł daje pracę dwóm trzecim robotników.

Trzeba przewidzieć, że gdy ten przemysł stanie na bruku, znajdzie się co najmniej 60.000 ludzi. Wtedy będzie za późno na interwencję rządową!

INO.

Kursy kroju w Łodzi

Sekretariat Instytutu Przemysłowo-Rzemieślniczego woj. łódzkiego, podaje do wiadomości, iż o. dnia 15 października br. przystępuje do zapisów na kursy kroju męskiego i damskiego w Łodzi. Słuchaczami kursu mogą być krawcy i krawczynie. Oplaty niskie. Wykłady w dni i godziny najdogodniejsze dla słuchaczy. Program kursu obejmuje ponad 100 godzin wykładowych, realizowanych nowoczesnymi metodami. Zapisy przyjmuje i informację udziela Sekretariat Instytutu w godzinach biurowych od 9 do 15. Łódź, ul. Główna 7, tel. 235-15.

Przed zebraniem samorządu adwokackiego

Warszawa, 24. 10. — W końcu listopada, w sobotę, dnia 28 odbędzie się doroczne walne zgromadzenie Izby Adwokackiej w Warszawie, które dokona wyborów 1/3 członków Rady Adwokackiej, delegatów do Naczelnej Rady Adw., przeprowadzi dyskusję nad sprawozdaniem Rady Adwokackiej i omówi bolączki adwokatury.

W związku z tem zebraniem, które jest zawsze doniosłym wydarzeniem w życiu adwokatu, daje się zauważyć duże ożywienie wśród stowarzyszeń adwokackich.

Wszędzie jest dyskutowana sprawa największej bolączki dzisiejszej palestry, t. j. niesłychanego zapyżenia adwokatury, a w związku z tem trudnych warunków moralnych i materialnych adwokatów-Polaków.

Przed walnym zgromadzeniem Izby Adwokackiej odbywają się zazwyczaj walne zgromadzenia stowarzyszeń adwokackich.

Na piątek, dnia 30 października, zostało zwołane walne zebranie Narodowego Zrzeszenia Adwokatów w Warszawie, które wypowie się w sprawach, obchodzących ogół palestry polskiej.

Tarcia wśród radnych „sanacyjnych” w Krakowie

Kraków, 24. 10. Rozeszły się tu pogłoski o rzekomym rozłamie w Klubie Pracy Gospodarczej w radzie miejskiej („sanacyjnym”). Z klubu tego miało rzekomo ustąpić kilkunastu radnych i utworzyć grupę antysemitką i narodową pod przewodnictwem b. sędziego sądu okręgowego p. Czuchajewskiego.

W związku z temi plotkami przyjdum „sanacyjnego” klubu ogłosiło komunikat, zaprzeczający powyższym pogłoskom. Niemniej jednakowoż wiadomem jest, że w Klubie Pracy Gospodarczej w radzie miejskiej istnieje tarcia natury personalnej.

Sąd odmówił zwolnienia chorego apl. Siemaszki

Warszawa, 24. 10. — W procesie 25 członków Stronnictwa Narodowego z Łodzi o zamachy przeciwżydowskie za pomocą t. zw. trytolitu został skazany na 3 lata więzienia przez Sąd Apelacyjny w Warszawie m. in. aplikant adwokacki p. Napoleon Siemaszko, b. więzień Berezy.

P. Siemaszko przebywa w więzieniu zgorą 7 miesięcy, co fatalnie odbija się na jego stanie zdrowia, bowiem choruje on od dłuższego już czasu na wątrobę.

W związku z tym stanem zdrowia, obrońcy apl. Siemaszki, przebywającego obecnie w więzieniu mokotowskim w Warszawie, wnieśli podanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie, opierając się na znajdujących się w aktach sprawy świadectwach lekarzy więziennych, o zmianę środka zapobiegawczego dla umożliwienia kuracji apl. Siemaszce.

Sąd Apelacyjny jednak ponownie oddalił prośbę obrońców.

Warto zaznaczyć, iż organizm apl. Siemaszki jest poważnie nadwątłony wskutek pobytu w Berezie, a ostatnio w więzieniach łódzkim i sieradzkiem.

Wobec przewlekającej się choroby wątroby, apl. Siemaszko będzie zmuszony leczyć się środkami więziennymi.

Przy ul. Piotrkowskiej 154 nastąpiło w ubiegłym tygodniu otwarcie nowej chrześcijańskiej placówki z trykotami. Właścicielem tego nowego składu jest p. Stefanja Weibach, była długoletnia kierowniczka firmy Pilhal w Łodzi. Placówka ta posiada na składzie towary chrześcijańskich wytwórni, pierwszorzędnej jakości, jak trykoty, pończochy, swetry, bielizna, jedwabną itp. Wyrażamy przekonanie, że społeczeństwo chrześcijańskie naszego miasta poprze nową placówkę.

z 584

Czy Grzeszolski otrucił żonę i dzieci?

Dalszy ciąg sensacyjnego procesu trucicielskiego przed sądem apelacyjnym w Warszawie — Walka obrony z orzeczeniem biegłego profesora Olbrychta

Warszawa. (Tel. wł.) W warszawskim sądzie apelacyjnym — jak wczoraj pokrótce donosiliśmy — rozpoczął się w czwartek proces odwoławczy Pawła Grzeszolskiego, skazanego w pierwszej instancji przez sąd okręgowy w Sosnowcu dwukrotnie na karę śmierci za otrucie talem żony Anny Grzeszolskiej oraz dwojga dzieci 16-letnich bliźniąt Jerzego i Lucyny. Na mocy amnestji karę śmierci zamieniono Grzeszolskiemu na dożywotnie więzienie.

PROCES POSZLAKOWY

Proces ten o charakterze wybitnie poszlakowym budzi ogromne i zrozumiałe zainteresowanie. Obronę Grzeszolskiego wnosi adw. Zygmunt Hofmokl-Ostrowski, skazany ostatnio na miesiąc aresztu i pozbawienie wykonywania zawodu na przeciąg lat 2. Wobec tego, że wyrok jest jeszcze nieprawomocny, adw. Hofmokl Ostrowski ma prawo zawód adwokacki wykonywać.

W WIEZIENIU MOKOTOWSKIM

Od dwóch tygodni Grzeszolski przebywa już w Warszawie w więzieniu mokotowskim przy ul. Rakowieckiej, w pawilonie, zwanym „Pojedynek”. Przebywają tu skazani na najcięższe kary. Grzeszolskiego przewieziono do Warszawy na jego prośbę wcześniej z więzienia z Piotrkowa, gdzie przebywał po wyroku sądu okręgowego w Sosnowcu, gdyż chciał on przygotować się do rozprawy apelacyjnej i zapoznać się z aktami, przesłanymi do Warszawy. Po przeniesieniu do Warszawy Grzeszolski udawał się codziennie pod silną eskortą do gmachu sądu apelacyjnego, gdzie studiował akta i robił notatki.

W Warszawie przebywają także: druga żona Grzeszolskiego Pelagja ze Staciwińskich Grzeszolska oraz siostra pierwszej żony Grzeszolskiego Eugenia Kuczalska. Na skutek jej doniesień Grzeszolski znalazł się przed sądem sosnowieckim.

Proces apelacyjny Grzeszolskiego przewidziany był na trzy dni, prawdopodobnie jednak przeciągnie się on do dni 5. Protokoły rozpraw I instancji obejmują 505 stron pisma maszynowego, a motywy wyroku około 100 stron.

NA SALI ROZPRAW

Na kilka godzin przed godziną 10 policja wprowadziła na salę Pawła Grzeszolskiego. Ubrany w czarny garnitur i czarną krawatkę, t. zw. muszkę, starannie ogolony, spokojny, opasowany, zajął on ławę oskarżonych.

W skład sądu wchodzi: przewodniczący sędzia Kramer, sędzia Kawczak (referent) i sędzia Chwalibóg. Fotel prokuratora zajmują prokurator Guskowski oraz prok. Wiewióra z Sosnowca.

OD CZEGO ZALEŻNY BĘDZIE WYROK?

Z uwagi na poszlakowy charakter procesu wyrok w dużej mierze zależy od zeznań, jakie złożą rzeczoznawcy, głównie w sprawie właściwości mało znanej trucizny talu, od której zginęły żona i dzieci Grzeszolskiego. W charakterze rzeczoznawcy występują prof. Grzywno-Dąbrowski, Modrakowski, Leyko i Siegałowicz. Wysilki obrony pójdą w kierunku obalenia orzeczenia rzeczoznawcy z procesu sosnowieckiego prof. Olbrychta, który wówczas orzekł, że śmierć nastąpiła wskutek otrucia talem.

WNIOSKI OBROŃCY

Na wstępie rozprawy obrońca Grzeszolskiego Hofmokl-Ostrowski złożył dwa wnioski, z których pierwszy dotyczył wyeliminowania powoda cywilnego. Powód cywilny — zdaniem obrony — reprezentuje interesy dziadków zmarłych dzieci Wincentego i Katarzyny Bugajów, gdy tymczasem prawo pozwala wnosić powództwo cywilne tylko małżonkom, dzieciom i wnukom pokrzywdzonego. Do wniosku tego przyłączył się także prokurator Guskowski.

DECYZJA SĄDU

Sąd po krótkiej naradzie postanowił pozostawić powództwo cywilne bez rozpoznania, ponieważ Bugajowie (teściowie Grzeszolskiego), w imieniu których występuje adw. Pawelek, nie mają legitymacji prawnej do występowania w procesie.

Następne wnioski, odnoszące się m. in. do przesłuchania ponownego obecnej żony Grzeszolskiego Pelagji Staciwińskiej-Grzeszolskiej oraz do

sprawy powołania prof. Baley dla wydania opinii o pamiętnikach dzieci Grzeszolskiego sąd odrzucił.

REFERAT SĘDZIEGO KAWCZAKA

Z kolei referent sprawy sędzia Kawczak wygłosił swój referat, przedstawiający przebieg procesu Grzeszolskiego w sądzie sosnowieckim. W ciągu kilku godzin odżyły na sali sądowej dobrze znane z rozprawy sosnowieckiej obrazy. Historia życia Grze-

Krawiec męski

WACŁAW ZAWORSKI
ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 108

n 19 127

szolskiego, jego małżeństwo z pierwszą żoną, jej tajemnicza śmierć, drugie małżeństwo, stosunek do dzieci, zainteresowanie Grzeszolskiego książkami z zakresu medycyny sądowej, w których podkreślone są ustępy, dotyczące otrucia i działania trucizn, przebiegu śledztwa itd., wreszcie opinie uczonych o rzadkiej truciznie talu, jaka miała być dana dzieciom oskarżonego, zeznania świadków, motywy wyroku skazującego Grzeszolskiego na śmierć i apelacja obrony.

WYJAŚNIENIA OSKARŻONEGO

Po trzygodzinnym referacie sędziego Kawczaka sąd przystąpił do wysłuchania wyjaśnień, składanych przez oskarżonego. Grzeszolski przez cały czas zachowuje kamienny, niewzruszony spokój, zeznając spokojnym, wybitnie monotonnym głosem.

W wyjaśnieniach swych Grzeszolski usiłuje przedstawić swą ewolucję duchową i skierowanie się ku katolicyzmowi. W czasie 5-miesięcznego pobytu w więzieniu doszedł do przekonania, że zmarłe dzieci musiały być dziedzicznie obciążone, choćby ze względu na notoryczne pijaństwo w rodzinie Bugajów.

W dalszym ciągu rozprawy obrona stawia szereg pytań, zmierzających do wyjaśnienia pewnych sprzeczności w zeznaniach, złożonych przez Grzeszolskiego przed sądem sosnowieckim.

Adw. Hofmokl: — Czem wytłumaczy pan sprzeczność w swych zeznaniach o zajęciu z Liszczykiem? (Chodziło tu o wypadek przyjazdu narzeczonego Staciwińskiej do Grzeszolskiego — red.).

Grzeszolski: — W tym jednym wypadku nie powiedziałem prawdy podczas procesu w Sosnowcu, bo nie chciałem, by uważano mnie za zbrojnego. Liszczyk był u mnie, wyciągnął do mnie rękę ze słowami: „Jestem narzeczoną pańskiej kochanki”. Zrobiłem ruch ręką do kieszeni, gdzie miałem broń, ale wówczas Bugajowie wypchnęli mnie na schody. Mój kontakt ze Staciwińską przed śmiercią pierwszej żony poległ na tem, że czasem siliśmy razem ulica.

Radio lampy i części składowe

Zarówki elektromotory, materiał instalacyjny

„FERRO-ELEKTRICUM“

Łódź, Piotrkowska 123 (w podwórzu)
telefon 111-69. n 18951

Zawiadomienie!

firma Eugenjusz Woskowicz, Łódź, Piotrkowska 153, tel. 155 81 najprzejmiej zawiadamia Szanowną Klientelę, że dnia 26 bm. w poniedziałek, otwiera Oddział przy ul. 11 listopada 15. Na składzie wielki wybór materiałów wełnianych, bawełnianych i jedwabnych. — Obsługa solidna, ceny niskie.



Wyeksmitowana przez Żyda Lichtensztajna w Tomaszowie Mazowieckim rodzina Polaka dozorcę J. Trocha, zamieszkuje w nędznej, skleconej z niewielu desek szopie. Przykróś położenia wyeksmitowanych potęguje jeszcze fakt, że nielitościwy Żyd zerwał z szopy zamieszkaną przez Trochów, dach. Na zdjęciu Trochowa z małymi dziećmi, które pospolu z rodzicami znosić muszą głód, chłód, deszcz i poniewierkę. Czy sprawą rodziny Trochów nie zajmą się odpowiednie czynniki?! Czy Opieka Społeczna niema tu nic do powiedzenia?!

Komunikat

Mamy honor podać do ogólnej wiadomości, że nakładem wielkich starań i kosztów udało nam się zdobyć dla naszego kina film, który stanowi obecnie największą rewelację zagranicznych ekranów p. t.

Ostatni Akord

w reżyserji genialnego Detlefa Siercka.

Film ten nagrodzony został na międzynarodowej wystawie kinematograficznej w Wenecji jako najlepszy film muzyczny na świecie. Stanowi on niezwykle, mistrzowskie, artystyczne połączenie wzruszającej, współczesnej treści dramatycznej z głębokim tematem IX symfonji Beethovea.

Premjera arcydzieła „OSTATNI AKORD“ odbędzie się WE WTOREK, dnia 27 b. m.

Dyrekcja kina „RIALTO“

ŁÓDŹ, ul. Przejazd 1.

Strach ma wielkie oczy

Żydowskie echa zjazdu radzymińskiego

Warszawa, w październiku. Wielki zjazd członków Stronnictwa Narodowego z województwa warszawskiego, odbyty w dniu 15 sierpnia b. r., ciągle jeszcze przypomina się opinii publicznej.

W piątek policja przesłuchiwała sekretarza Zarządu Okręgowego Str. Nar. w Warszawie, jako formalnego organizatora zjazdu radzymińskiego na okoliczność, czy ulotka, wydana przez Str. Nar. na 15 sierpnia, była legalna.

Sprawa ta wynika na skutek skargi Żydów z Mińska Mazowieckie-

go, którzy za pośrednictwem adwokata-Żyda z Mińska wystąpili ze skargą już dnia 3 sierpnia, iż są zaniepokojeni zdaniem ulotki radzymińskiej: „wezwanie na pospolite ruszenie całego narodu, jak w 1920 r.”

Żydzi z Mińska Mazowieckiego bali się owego „pospolitego ruszenia”.

Ulotka radzymińska była legalnie wydana i nieskonfiskowana.

Charakterystyczna jest obawa Żydów, akurat z Mińska Mazowieckiego, którzy po zamordowaniu ś. p. wachmistrza Bujaka widać ciągle mają skóry podszyte strachem.

Fabryka Wyrobów Trykotowych KURTZ i Ska Sp. z ogr. odp.

poleca składom galanteryjnym, bławatnym i towarów krótkich swą znaną z dobroci bieliznę trykotową, męską, damską i dziecięcą z wełny, bawełny i jedwabiu
Oraz trykoty gimnastyczne i ubrania treniagowe (narcjarskie) n 18570
Łódź, ul. 28 Pałku Strz. Kaniowskich 71, tel. 135-27

lem broń, ale wówczas Bugajowie wypchnęli mnie na schody. Mój kontakt ze Staciwińską przed śmiercią pierwszej żony poległ na tem, że czasem siliśmy razem ulica.

Grzeszolski wyjaśnia dalej, że pamiętnik syna, traktowany jako materiał obciążający, znajdował się po śmierci chłopca w jego rękach. Sam Grzeszolski, przeczytawszy pamiętnik, zwrócił sędziemu uwagę na niego, sądząc, że treść tego pamiętnika będzie za nim przemawiała.

— Niestety każde moje słowo i każdy czyn obracany był przeciwko mnie. Mój stosunek do dzieci był taki, jaki bywa w najbardziej kochających się rodzinach, gdzie ojciec ma prawo karcieć dzieci dla ich dobra...

WNIOSEK PROKURATORA

Wnioskowi prokuratora o dołączenie do akt sprawy broszury profesora Olbrychta o otruciu talem przeciwstawia się stanowczo obrońca Grzeszolskiego, adw. Hofmokl-Ostrowski.

Hofmokl: — Prof. Olbrycht wydał opinię na piśmie. Nie dało się go niestety sprowadzić do Sosnowca. Niech albo zjawi się tutaj, albo wogóle będzie wyeliminowany z tej sprawy. Trzeba skończyć wreszcie z prof. Olbrychtem.

Po złożeniu wyjaśnień przez oskarżonego sąd odroczył rozprawę do soboty rana.

Jubileusz Chrześcijańskiej wytwórni obwiał. W dniu wczorajszym nastąpiło otwarcie filii znanej wytwórni obwiał w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 164, mistrza szewskiego p. F. Kramera. Otwarcie filii zbiega się jednocześnie z jubileuszem 15-lecia istnienia wytwórni F. Kramera, która sobie swym solidnym towarem zdobyła zaufanie społeczeństwa.

Listy z Zakopanego

Gazdy się skarżą...

Na marginesie pewnej dyskusji wśród górali

Zakopane, w październiku. Zdarzyło mi się brać udział w polubownym zlikwidowaniu długotrwałego sporu sąsiedzkiego o linję graniczną i dojazd serwitutowy, sporu, który dzięki umiejętnemu zorganizowaniu się poszkodowanych gospodarzy uniknął interwencji sądu i pomocy adwokatów.

W końcowej debacie stron, już pogodzonych, przy skromnym początku stunku rozwiązały się języki obecnych. Gawędzono o tem i o owem; utyskiwano na rozpanoszenie się pieniaczów wśród zakopiańskich górali. Między innymi zabierał głos powszechnie szanowany, możny gazda, obdarzony godnością polowego, czyli zaprzyśżonego rzecznika w sporach granicznych

— Ludzie się prawocom — mówił — o lada co. Drzewiej to człek szedł do sądu, kie już nijakiej rady nie było

Zegarki, obrączki i biżuterję

w dużym wyborze poleca

B. KOWALSKI, ŁÓDŹ, Piotrkowska 3 — telefon 104-60 —
Kupuje stare złoto i srebro

przeciw piękającej krzywdzie. Dzisiaj niek sie ino o głupstwo powadzom, zara lecom do adwokata.

— To tyz to! — dodał inny gazda. — To adwokaty tak ludzi nauczyli sie prawocić. Zaden nie powie: „Człek! Dyć to nie warte zachodu! Pogódźciez się sami!”

— Głupiś! — wołał trzeci. — Dyć on musi zarobić! Zaczom by se takie piękne wille stawiali i grunta od górali wykupywali, kieby sie ludzie sami godzili?

— Ba jakoz! On ta jeszcze przykwali takim i powie: „Nie martwiecie sie nic! Wygracie sprawę, a za kosza ten musi zapłacić, co przegra. Tera ino dawajcie dudki na stemple; to sie wam wróci”. A tu przegrasz, człeku i figa sie wróci; ino długów u adwokata narobisz. A pote to on cie badzie o to ściąg! i choćbyś z głodu zdychał, nie popuści.

— A jeszcze ci badzie ciągnął sprawe bez całe roki, a ludzi przeciw tamtemu, coby miał dłużej swoim robote no i zarobek.

— Moi drodzy! — zapytałam. — A czemuż to wy się nie udajecie do roków sądowych po sprawiedliwość? Przecie tam wam za darmo sprawę rozpatrz! i do ugody jak najprędzej zechcą doprowadzić.

— Ee, za przeproszeniem pani, do roków sądowych to ino same dziady i sietniaki (kaleki) idom pod opiekę. Tak sie juz ludzie nauczyli, co bez adwokata nijak. Jeden sie boi, co drugi se weźmie obrońce, no to i on po swego leci. No i tak mu sie widzi, co taki zaplacony to musi za nim fest obstawiać.

— Nikt w sprawiedliwość nie wierzy, ino w gębę adwokata.

— A najorzej to jest z tem, — zaczął znowu Kosorek z powagą — co ludzie tera nijakiego sumienia ni mają i Boga sie nie bojom. Kie im potrza, to i krzywo przysięgają!

— Ale chyba to są wyjątki! — podjęłam.

— Gdzie ta! Tutok w sąsiedztwie mamy dość takich, co sie fałszywom przysięgom wymigali od kary.

— I nie boją się tak kłamać w obliczu krzyża świętego?

— Nie bojom sie nie! Bo też, i w sądzie dla krzyża niema tera należytego respektu. Drzewiej to przed przysięgą zapalali koło krzyża dwie świece; a i krucyfiks był prawdziwy, takučki, jako w kościele, a nie jakisi nowomodny wygibas z drzewa, co go se każdy może wystrugać. I kie po obu stronak tego krucyfiksa, z Panem Jezusem na nim biejącym, zabłysły dwa czienki na świecak, to w człeku aż dech zaparło, a serce w pierśi sie tłućło ze strachu, czy aby samochoć nie powie sie czego, co z prawdą nie jest w zgodzie, i czy aby niejasnem zeznaniem gniewu bożego sie nie ściągnie. No i kto był na sali, to musiał stać podczas przysięgi. Dzisiaj to se po

kątak gwarzą, siedzący, sędzia sie z przysięgom raz dwa uwinte, co ani sie obejrzysz; a krzyż drzewiany jako stał bez luminacyji, tako i stoi; a słowa kłamliwe bez bojaźni bożej z gęby wylecom. Zaś te, co patrzom na to, to ino ramieniem ruszom: „E ta! Nie wielgiego taka przysięga”.

— Boze ty mój! — odezwala się któraś gaździna. — Ludzie tera syćko za nic majom! Jeden drugiemu wygraża, co go zabije, abo spali. A do żony tak peda: „Kie mie za to zamknę, to za dwa tydzień mnie puszczom; bo to tera jest amnestyja.”

— To tyz to! — woła druga. — Ta amnestyja to ino ludzi pcha do zbrodni i wyobrazenie o sprawiedliwości mać.

— Abo czemuż to takiemu, co po pijanemu zabijał, kare umniejszom? Dyć bez to kazdy, co sie do bitki, do krwawej zemsty rychtuje, to pierwej sie dobrze wódkom upoi, bo zaś rachuje na to, co go ulaskawiom, jako ze pijany beł.

— Lepiej by takiego srożej ukarali — wołała z ogniem mloda góralka — toby kłopy mniej wódkj pili!

— Głupieście, baby! — Nedy szpi-rytus jest dla państwowego zarobku. To muszom jakosi ludzi do picia zachęcić!

— No! Nima dzisia bojaźni bożej! Ani nijakiego pomyslenia, coby ten naród ku lepszemu prowadzić! — zakończył dyskusję jeden z gazdów.

J. ROGUSKA-CYBULSKA



Z pogrzebu s. p. ks. dr. Fijałka, kanonika kapituły krakowskiej, b. rektora Jana Jana Kazimierza we Lwowie, em. profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kondukt pogrzebowy opusz cza mury Wawelu.

Łamanie w kościach, ból w stawach

oto znamienne objawy artretyzmu, który powstaje głównie wskutek przesyceń organizmu kwasem moczowym. Ziola magistra Wolskiego ze znak. ochr. „Reumosa”, zawierające niezmiernie rzadką roślinę chińską Schin-Schen, łagodzą bóle,

regulują przemianę materji, dlatego też stosuje się je w cierpieniach artretycznych i bólach ischiast.

Wytwórnia: Magister Wolski, Warszawa, Złota 14. ng 17 589/70

Wełna z mleka

Pierwsza fabryka sztucznej wełny w Łodzi

Łódź, 24. 10. — Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie ma w Łodzi powstać pierwsza w Polsce fabryka sztucznej wełny.

Po przeprowadzeniu odpowiednich pertraktacyj za pośrednictwem konsulatu polskiego w Medjolanie sprawa kupna patentu z przedsiębiorstwa „Snia Viscosa” wynalazku Włocha Antonio Fretti, została sfinalizowana.

Dokonała tego grupa reprezentantów przemysłu łódzkiego. Zasadniczym surowcem, z którego wyrabia się sztuczną wełnę jest mleko, a właściwie wtórny produkt, zwanu „caseiną”. Już oddawna z kazeiny produkowano szereg przedmiotów, między innymi namiastkę kości słoniowej. Zazwyczaj kule bilardowe robione były właśnie z tego produktu.

Sztuczne włókno zaczęto produkować z mleka stosunkowo nie tak dawno. Pierwsi wpadli na ten pomysł Włosi w czasie wojny z Abisynją. Wynalazek okazał się bardzo praktyczny. Zastosowanie go w Polsce jest na czasie, gdyż my większą część zużywanego wełny sprowadzamy z zagranicy. Czy jednak nie będzie z tą sztuczną wełną tak jak, ze sztucznym lnem, nie wiadomo. Przypominamy, że osta-

tecznie okazało się, że „polskie” fabryki sztucznej lnu cały surowiec sprowadzają również z zagranicy, mimo, że w kraju mamy dość surowca. Oczywiście, zarabia się na tem bardzo ładnie...

Zwolnienie narodowców

Łódź, 24. 10. — Po znanych zajęciach sierpniowych w Łodzi, w czasie obchodu żydowsko - komunistycznego t. zw. „krwawej środy”, władze policyjne dokonały licznych aresztowań wśród narodowców.

Na skutek starań adwokatów w dn. wczorajszym zwolniono z więzień łódzkich wszystkich aresztowanych, a między nimi kierownika organizacyjnego Stronnictwa Narodowego, członka zarządu okręgowego S. N. pp. Michalaka, Dąbrowskiego, Królikowskiego, Kobuszewskiego i Domagałę. Razem zwolniono około 12 narodowców.

Brawo Polacy

Pabjanice, 24. 10. Informowaliśmy już o tem, że żydowscy straganiarze w Pabjanicach uniemożliwili Polakowi, p. Edmundowi Przedmoj-

skiemu, ustawienie straganu na przedostatnim targu w Pabjanicach. Tak samo chcieli postąpić Żydzi na ostatnim targu z p. Przedmojskim, lecz spotkali się ze zdecydowaną postawą kupujących Polaków. P. Przedmojski stragan swój ustawił i ku zgorszeniu Żydów handlował. Brawo, Polacy miasta Pabjanic.

Proces 222 obywateli

Chorzów, 24. 10. — Na dzień 27 października wyznaczona została wielka rozprawa karna przeciwko 222 obywatelom Suchej Góry o obrazę i zniesławienie funkcjonariuszy straży granicznej. Proces ten budzi wielkie zainteresowanie. Ujawni on niewątpliwie powody zastrzeżenia b. członka Stronnictwa Narodowego s. p. Olszowskiego, który w krytycznym dniu wracał od sasiadki, obecnie oskarżonej, Heleny Lis.

PROSZĘ WSTAĆ!



Hernes, bokser i dziewczyna

W sądzie okręgowym w charakterze poszkodowanego stanął znany feljetonista T. Z. Hernes.

Przyszedł, aby się użalić za straconym bezpowrotnie zębem i podzielić goryczą, że życie takie prozaiczne.

Bo czyż nie jest bolesną prozą napadanie na szukającego w ciemnych ulicach natchnienia — autora? No, a już godzić na całość jego uzębienia, to to jest kryminal!

Ale nie uprzedzajmy faktów. Posłuchajmy tej bolesnej historii z ust samego poszkodowanego T. Z. Hernesa.

Poco pan po nocy chodził po ulicy? — zapytał sędzia.

A po czemże ja mam chodzić, wysoki sądzie. Chodzę po jednym i po drugim. Już taką mam naturę, proszę sądu, że strasznie lubię księżyc. Można powiedzieć, że przepadam za nim.

Ale krytycznej nocy, kiedy ta przykra przygoda mnie spotkała, księżyc nie było! Wkręcił go czy jak? Wogóle było ciemno, tak ciemno, że nawet marzyć było trudno.

— Podobno pan był przedtem w restauracji. Co pan tam robił?

— Jak to w restauracji — ma się rozumieć — grałem w bilard...

— No, a co potem?

— Potem wyszedłem na ulicę, bo przecie nie wypadało siedzieć do rana. Na ulicy zauważyłem dwóch panów, obecnych tu za kratkami i jakąś dziewczę.

— Zauważyłem, że towarzystwo na bruku libacje sobie urządza. Jestem trochę cierpiący i nie znoszę alkoholu, chciałem zejść im z drogi, ale nie mogłem, bo akurat tam kamienice wybudowano. Musiałem więc wejść w to towarzystwo.

Jeden z panów spojrział na mnie i mruknął:

— Fyraj Hilarjanie, bo krymuś idzie.

— Dotknęło mnie takie podejrzenie, więc perswadowałem.

— Ludzie kochane, nie krywuś, tylko Hernes jestem, Tadeusz z domu! Oni jednak nie byli w literaturze biegli, bo ani się nie cieszyli, ani mi też nie gratulowali.

Jeden zaś z nich krzyknął:

— Jakaś bracie kochany, Hernes — to hul na wodę.

— Włodarzu miły, gospodynie, odnowicie! — odpowiadałem, przecież jam człek nie pijący i bez grosza. I faktycznie, proszę sądu, grosza nie miałem.

Na to przemila osóbką pani Kordula zaszczebiotała.

— No to poszukamy! Wziąłem ostrożnie wesolą dziewczę za łapkę i przekonuję ją.

— Daj pani pokój, leciutliwy jestem, a te łapki weadź pani do balji, a nie w moją kamizelkę.

Ta się oburzyła i krzyknęła:

— Hilarjanie spraw mu smary.

— O przepraszam — odparłem — nie wiem, z kim mam przyjemność.

A ten drugi oskarżony mówi:

— Bokser Bączyk jestem.

— A to się cieszę — odparłem — jako że strasznie lubię sport i sportiarzy.

Ale rozmowa nasza sie urwała, bo zauważyłem na bruku zęb.

Patrząc Mój. Pytam więc oskarżonego.

— Panie Bączyk, widzi pan ten zęb?

— Widzę! — odpowiada spokojnie i zdejmuję nalto.

Myślę sobie, pewnie tu takie zwyczaje. Ściągają więc i swoje. Na to tylko czekało przezacne towarzystwo, które z moim mantlem poczęło uciekać.

Sąd dał całkowitą wiarę poszkodowanemu autorowi i sprawców niecnego napadu skazał na kary po 10 miesięcy więzienia.

Kelly.

Liczne uznania znanych pianistów
Tysiące podziękowań zadowolonych Klientów
To granitowa podstawa egzystencji
i stalego pomyślnego rozwoju

Największej w Polsce
Fabryki Fortepianów
i Pianin
Arnold Fibiger
KALISZ, Szopena 9.



Zastępca:
**CENTRALNY
MAGAZYN PIANIN**
Poznań, Piarackiego 11
Żądajcie oferty - niskie
ceny - dogodne spłaty

Bandyci i szpicle brali renty polityczne

Sensacyjna rozprawa przed sądem okręgowym w Zawierciu — Działacz P. P. S. przyczynił się do przyznawania rent ludziom o ciemnej przeszłości

Zawiercie, 24. 10. — Sąd okręgowy w Sosnowcu na sesji wyjazdowej w Zawierciu, rozpoczął w dniu 23 bm. rozpatrywać sprawę przeciwko: Stan. Kołodziejczykowi, lat 73, Janowi Dyji, lat 61, Antoniemu Gilowi, lat 58, Józefowi Knapikowi, lat 55, wszyscy z Myszkowa) oraz Tad. Knapieńskiemu z Zawiercia, oskarżonym o to, że pierwsi czterech pobierają od kilku lat bezprawnie rentę polityczną w wysokości 150 zł miesięcznie każdy, przyznawaną tylko tym b. zesłańcom na Syberję, których rząd carski wysłał tam za działalność niepodległościową; ostatni z wymienionych, Kwapiński oskarżony jest o wydanie wszystkim czterem oskarżonym zaświadczeń stwierdzających ich przynależność do P. P. S. w latach, gdy Polska była pod zaborem zaborców, choć w rzeczywistości nie należeli oni wówczas do P. P. S. i z ruchem niepodległościowym nie mieli nic wspólnego.

Z aktu oskarżenia wynika, że Kołodziejczyk, Dyja, Gil i Knapik byli zesłani na Syberję, ale za czyny, nie mające nic wspólnego z walką o wolną Polskę, lecz wręcz przeciwnie: byli tam zesłani za bandytyzm, fałszerstwo pieniędzy i inne kryminalistyczne przestępstwa. Według aktu oskarżenia Kołodziejczyk brał udział z niej. Czyż w napadzie na dom Wincenckiego Kulaka, przetrzymywał u siebie złodziei, był przemytnikiem i jako mocno podejrzany o te przestępstwa przez ówczesne władze rosyjskie został zesłany na Syberję. Dyja natomiast był szpiclem rosyjskim i wydał nawet władzom carskim swego brata Józefa za działalność w P. P. S. Jan Dyja będąc konfidentem i prowokatorem pod okiem tolerancji żandarmerji zaczął popełniać przestępstwa kryminalne i w końcu przez władze rosyjskie zesłano go na Syberję.

Co się tyczy Gila i Knapika, to na Syberję zostali wysłani w identycznych warunkach i za kryminalne przestępstwa.

Na rozprawę, która, ze względu na obszerny materiał dowodowy, potrwa parę dni — powołano około 80 świadków. W pierwszy dzień rozprawy (t. j. piątek) przesłuchano pierwszą część świadków, przeważnie chorych i oddalonych miejscem zamieszkania od Zawiercia; reszta świadków badana będzie w następnych dniach. W imieniu skarbu państwa zgłoszone zostało powództwo cywilne w stosunku do wszystkich oskarżonych (pobierających renty), w wysokości 20.400 zł.

Dla, choćby częściowego oświetlenia stosunków i okoliczności, towarzyszących w niektórych wypadkach przyznawaniu rent politycznych b. sybirakom — należy podkreślić na marginesie tej rozprawy charakterystyczny fakt, iż jest w Zawierciu m. in. jeden Żyd D., który pobiera pełnowartościową rentę polityczną, przyznaną mu rzekomo za walkę niepodległościową. Jak nam wiadomo, ów Żyd „niepodległościowiec” poprostu „walcował z bronią” — jak sam zresztą oświadczył swego czasu przed sądem — bo przemycał i prowadził handel bronią palną, sprzedając ją w większości

wypadków bandytom i innym wybitnie kryminalnym przestępcom, za czasów zaboru ziem polskich. O ile jakiś bojowiec o sprawę polską nabył wówczas broni od D. musiał on zachłanne-emu Żydowi zapłacić i to mocno słono. Władze rosyjskie w związku z tym

bandlem broni wystąpił Żyda na Syberję, jako przestępcę pospolitego.

Widocznie towarzysze z P. P. S. nader przychylnie ustosunkowali się do „działalności” owego Żyda, skoro za swe „walcowanie z bronią”... bierze on obecnie rentę polityczną.

Magazyn wykwińskiego obuwia

STANISŁAW GROCHAL, Łódź, ul. Andrzeja 9

poleca w dużym wyborze:

OBUWIE MĘSKIE, DAMSKIE i DZIECIĘCE

Ceny umiarkowane.

Solidne wykonanie. n 19110



DO DZISIAJ ZEBRALIŚMY 84845,50 ZŁOTYCH

Składki na eskadrę „Chrobry”

W dalszym ciągu wpłynęły do administracji naszej następujące składki na eskadrę „Chrobry”:

Córka po weteranie z 48 r.	2.-
J. Wejchertowa	2.-
N. N.	1.-
Anna Smoczyńska, św. Marcin 2. m. 4.	5.-
M. Jankowiak, fabryka Maggi — Staregoła	10.-
M. Iwaszkiewicz, Ostrów	1.-
Stowarzyszenie Chrześcijańsko - Narodowe Nauczycielstwa Kół Szkół Powozecznych Okręgu Poznańskiego: kolo Srem 11.-, kolo Janowiec 11.-, kolo Wolsztyn 30.- razem	52.-
N. N.	1.-
Ludwik Łukasiewicz	5.-

Fr. Petrasowie, Wolsztyn	3.-
K. R.	2.-
Teofil Woliński, Kcynia	5.-
Kazimierz Jacaszek, Brudzew Kolski	1.-
Tomasz Melzacki, Brudzew Kolski	1.-
A. Zbychorski, dentysta, Mogilno	3.-
St. Ciesielska, Poznań	2.-
Ks. Paweł Polednia, dziekan, Krzyżów-niki	5.-
Stronnictwo Narodowe w Radomsku	20.-
Ks. A. Tyrakowski, Makowarsko	5.-
Towarzystwo Powstańców i Woja-ków, Drawsko	5.-
Raymund i Roman Lisowie, Puck, czytelnicy „Mojego Przyjaciela”	1.-
Zbyszko Mumot	1.-

Rada miejska Inowrocławia na eskadrę „Chrobry”

Inowrocław. (Tel. wł.) Na wczorajszym piątkowym posiedzeniu rady miejskiej, poza obszernym porządkiem obrad, wpłynął nagły wniosek radnego red. Przybylskiego (Kl. Nar.) o uchwa-

lenie 500 zł na eskadrę samolotów „Chrobry”.

Wniosek, poparty przez wszystkie ugrupowania, został jednomyślnie przyjęty.

500 DESENI

najmniejszych bielskich towarów męskich, oraz towary na palta damskie poleca:

M. ANWEILER, Łódź, Piotrkowska 117

Uwaga! Piętro wyżej, zato ceny niżej.

n 18658

Zmiany w min. w. r. i o. p.

Agencja „Iskra” donosi, że minister w. r. i o. p. prof. dr. Świętosławski zamianował rektora Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie prof. dr. Jerzego Alexandrowicza dyrektorem departamentu nauki i szkół wyż-

szych w ministerstwie oświaty z dn. 1 stycznia 1937.

Narazie rektor Alexandrowicz będzie nadal sprawował czynności rektorskie oraz funkcje kierownika zakładu historii i embriologii w Akademii Medycyny Weterynaryjnej.

ZAWIADOMIENIE

Zawiadamiam Szanowną Klijentelę, iż otworzyłem DRUGI SKLEP z OBUWIEM przy ul. PIOTRKOWSKIEJ 123

Na składzie w dużym wyborze obuwie męskie, damskie i dziecięce

Polecam się łaskawym względem Szanownej Klijenteli, pozostając

Łódź, ul. Piotrkowska 164

Łódź, ul. Piotrkowska 123

Z poważaniem

F. KRAMER

n 19124

Wszystko już było wynalezione

Dumni jesteśmy z kanalizacji, wodociągów, ogrzewania centralnego, medycyny, szpitali, techniki etc. etc. Tymczasem historia poucza nas, że właściwie większość naszych wynalazków jest wynaleziona po raz wtóry, o ile nie trzeci.

Jeśli chodzi np. o budownictwo, beton znany był już i używany w starożytnym Rzymie; fundamenty świątyni Kastora na Forum Romanum są z betonu. W Mezopotamii przed 5000 lat znano już i używano do operacji chirurgicznych lancety z miedzi, kleszczy do porodu etc. W Babilonie istniały przed 3500 laty obszerne urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne. Szkło okienne wynaleźli i zastosowali po raz pierwszy Rzymianie. Gra zwana u nas hokejem, rozpowszechniona była u Indian w południowej Ameryce na kilka tysięcy lat przed Narodzeniem Chrystusa. Przed 4 i pół tysiącami lat sporządzano już rury miedziane do sprowadzania wody do świątyni perskich. Igła magnetyczna — dzisiejszy kompas — stosowana była przez żeglarzy chińskich na 1100 lat przed Nar. Chrystusa. Dopiero w XII wieku via Arabia dotarł ten przy-

rząd orientacyjny do Europy. Dopiero w III wieku ery chrześcijańskiej zaznajomiła się Europa z hodowlą jedwabników i fabrykacją jedwabiu, co było już znane w Chinach na 2600 lat przed Nar. Chrystusa. Abonament teatralny znany był już w Grecji starożytnej; jeszcze dzisiaj można znaleźć na marmurowych ławkach amfiteatru w Delphi wyryte nazwiska i tytuły stałych abonentów. Na 100 lat przed Nar. Chrystusa znano i stosowano ogrzewanie centralne gorącym powietrzem w domach patrycjuszów rzymskich. Kołowrotek istniał już od 6000 lat — w jego pierwotnej postaci tak, jak go widzimy jeszcze dziś po wsiach. Wypożyczalnie ubrań istniały w starożytnym Babilonie na 600 lat przed erą chrześcijańską; odnaleziono tabliczki gliniane, na których spisane są umowy, zawierające warunki wypożyczenia ubrania — cenę, czas, odszkodowanie za zniszczenie etc.

Słowem, jeśli przestudujemy uważnie i cierpliwie długą, bardzo długą listę wynalazków z przed setek i tysięcy lat, przekonamy się, że właściwie nie mamy powodu do pysznienia się naszą cywilizacją, której spora część jest w gruncie rzeczy tem, co się nazywa odkryciem Ameryki po raz wtóry.

UWAGI

Flota czy lotnictwo? Która z tych broni odegra decydującą rolę w ewentualnym przyszłym konflikcie zbrojnym? Czy lotnictwo zdoła zniszczyć flotę morską?

Włochy przyznają wyższość flocie powietrznej i rozbudowuje ją gwałtownie.

„Jesteśmy zdolni w jednym dniu zbombardować Londyn” oświadczył rozgoryczony syn południa, kiedy Włochom w zatargu abisyńskim zagrażało embargo na ropę.

„Mamy dziesiątki straceńców, którzy postawią wszystko na jedną kartę.”

*

Dziesiątki straceńców?

Radjotelemechanika. Kierowanie maszyną na odległość przy pomocy fal radiowych. Technika zastępuje ludzi.

Pomimo, że radjotelemechanika pierwsze dopiero stawia kroki, osiągnięto na tem polu bardzo poważne rezultaty, które przed tą najmłodszą gałęzią techniki otwierają olbrzymią przyszłość.

Ostatnio przeprowadzono w szeregu państw próby rozwiązania zagadnienia kierowania samolotem i torpedami morskimi przy pomocy radja.

Pierwsze próby przeprowadzili Anglicy. Samolot próbny, kierowany radjem, zewnętrznie niczem się nie różnił od samolotu normalnego. Był to lekki dwupłat, z silnikiem 130 KM., który może wyciągnąć szybkość 160 km na wysokości do 3 000 mtr. Odległość, do której można zupełnie pewnie nim kierować wynosi 16 km.

Mechanizm kontrolny, przy pomocy którego odbywa się oddziaływanie na stery, karabin maszynowy i wyrzutniki bomb, mieści się w środkowej części kadłuba. Na ziemi znajduje się radjostacja nadawcza oraz specjalna tablica rozdzielcza do nadawania odpowiednich impulsów elektrycznych. Samolot startuje, leci, wykonuje zwroty i ląduje na odpowiedni sygnał, otrzymany z ziemi.

Po raz pierwszy użyli Anglicy latającego robota, jako ruchomy cel dla szkolnych strzelnic morskich. W praktyce przewidują oni użycie samolotu kierowanego przez radio do bombardowania okrętów, przyczem stacja nadawcza znajdowałaby się na okręcie macierzystym.

Równocześnie przeprowadzają te same próby Niemcy, przyczem instytutem doświadczalnym są zakłady „Junkersa”.

Drugim zastosowaniem radjotelemechaniki jest kierowanie nadwodną torpedą morską. Jak podaje „U. S. Naval Institute Proceedings”, torpeda posiada wyporność 10 ton i przy pomocy dwóch zainstalowanych silników Diesla może rozwijać szybkość 40 węzłów. Wybuch następuje przy zderzeniu z okrętem. Torpeda kieruje statek, który ją wyrzucił.

Doświadczenia przeprowadzone przez admiralację floty brytyjskiej dały konkretne rezultaty. Obecnie rozważa się możliwości zwalczania łodzi podwodnych przy pomocy torped kierowanych radjem. Torpeda ma być wyposażona w bomby głębinowe, które zwalczane są łodzi podwodne. Tu powstaje jeszcze problem współpracy z lotnictwem, znowu kierowanym falami radiowymi.

To są dopiero pierwsze kroki, które dały jednak rezultaty.

Robot zastąpił straceńców. Narazie na jednym aparacie. A kiedy powstaną eskadry i floty powietrzne!

ŚLEDZIE

ze świeżych transportów: Polskie Mewa pełne, angielskie z Jarmutt pełne. Królewskie i Insländzkie matiasy. Szkockie I gat. itp. Poleca Hurtownia Chrześcijańska L. KOTNOWSKI, Łódź Zgierska 24 n 18908 Telefon 224-55

Odkopana grecka kolonja nad morzem Azawskim

Archeologowie rosyjscy odkryli i odkopali ruiny założonej przed 2500 lat kolonii greckiej Fanagoria nad brzegiem morza Azowskiego. Kolonia ta z niewiadomych przyczyn zapadła się w piaskach ruchomych w początkach średniowiecza. Przy rozkopaniu gruntu natrafiono na głęboką studnię, wypełnioną odłamkami potłuczonych naczyń. W środku osady odnaleziono zachowane jeszcze resztki murów, kolumny pokryte freskami oraz resztki jakiegos budynku. W odkopanych domach znaleziono dzbany, grzebienie, niebieskawe perły sztuczne, figurynki z gliny i marmuru, bransolety złote, lampy. Znalezione wykopaliska świadczą o dużej zamożności mieszkańców prastarej osady greckiej.

W restauracji

Gość: — Cóż to za porządek! Szynela już niema, kotletu — niema. Kelner proszę mi dać moje palto!

Kelner: — (po chwili) — Przepraszam bardzo, ale tego też niema..

Sprostowanie

W związku z notatką p. t. „Znów zajęcia antyżydowskie w Mińsku Mazowieckim”, ogłoszoną w „Oredowniku” nr. 217 z dnia 18. 9. 36 r., proszę na podstawie par. 11 ustawy prasowej o umieszczenie w najbliższym numerze „Oredownika” następującego sprostowania:

„Nieprawda jest, że w dniu 14. 9. 1936 r. w czasie jarmarku w Mińsku Mazowieckim doszło do zaburzeń antyżydowskich, w czasie których wybito 300 szyb, zdemolowano 4 stragany żydowskie oraz 5 osób doznało kontuzji — natomiast prawdą jest, że w dniu 14. 9. 1936 r. nie było w Mińsku Mazowieckim żadnego jarmarku i wspomniane wyżej wypadki nie miały wcale miejsca”.

Za Starostę Grodzkiego
(—) Mgr. Głodowski
Wicestarosta Grodzki.

Od redakcji: Wiadomość powyższą podaliśmy za prasą żydowską.

Własny wyrób wszelkich fartuchów wssp i artyk. bawełnianych

Olga Hájek Łódź, ul. Piotrkowska 199

Hurt

Detal

n 16 646

doskonale źródło zakupów dla sklepów i kupców jarmarcznych

Zamiejscowym wysyłamy towar pocztą. Żądajcie cenników — bezpłatnie

SWIAT KOBIETY

Suknia popołudniowa

W sukienkach popołudniowych jedwabnych lub z miękkich i cienutkich welen, uderza w sezonie bieżącym nowy szczegół, mianowicie modelacją figury przesunęła się znacznie wyżej. Dotychczas spódnice wokół bioder były bardzo obcisłe, były krojone i dopasowywane tak, ażeby jak

dekoracji górnej części sukien i rękawów.

Rękawy modne są najrozmaitsze i tu możemy kierować się własną fantazją. Modne są ogromne bufy, krojone kloszowo, modne są także rękawy marszczone, szerokie i bufiaste nietylko u ramion, ale również szerokie przy łokciu lub poniżej łokcia. Proste rękawy kimonowe i greckie, opadające szeroko w prostej linii od ramion, są również modne jak i wąskie obcisłe kroje. Co do długości przepisów niema, nosić można sukienki i spódnice długie i krótkie, a nawet zupełnie krótkie, jak przy sukienkach letnich.

Linia ramion nadal pozostaje prosta i często poszerzona rękawem. To też obecnie modne bufy u ramion są prawdziwym błogosławieństwem dla pań o ramionach wąskich i spadzistych. Jest jednak jeden bardzo ważny punkt w samym wstawianiu tych rękawów: muszą być wzięte bardzo wysoko na ramionach, w przeciwnym razie zamiast wyprostować linię, jeszcze bardziej czynią ją spadzistą i brzydka



Elegancka, a skromna suknia popołudniowa z welwetu.

najbardziej uwydatnić linię bioder, teraz zaś najbardziej uwydatniona i podkreślona jest talia i gors. Bluski są ściśle dopasowane do figury i nie wyrzucane w talji, ja! to było modne do niedawna. Spódnice dopasowane są, ściśle w samej talji i nieco poniżej, o jakie 15 do 25 cm. Odtąd już spódnica jest trochę szersza i pada luźno ku dołowi w mały klosz lub parę fałd. Niema owej, tak charakterystycznej do niedawna, wklęsłej linii po obydwóch bokach, za pomocą której zarysowane były silnie biodra. Linia spódnicy z boków jest prosta lub nawet nieco poszerzona ku dołowi. Wstawiane części w spódnicach są modne w dalszym ciągu i to w formie kloszu, marszczenia, fałda lub drobnego plisowania. Poprzecznych : dekoracyjnych cięć w samych spódnicach jest bardzo mało, niema również dekoracji bizami! lub stebnówkami. Oczywiście mówię o samej spódnicy, bowiem bity i stebnówki są do



Modny frak popołudniowy z miękkiej wełny i zgrabny, do kompletu, kapelusz o charakterystycznie wyższej główce.

Nie bowiem bardziej nie szpeci całej postaci, jak opadające z ramion rękawy.



Piękna czapczka robiona na drutach i ozdobiona grubym, plecionym z wełny warkoczem.

Przepisy

Smaczne odmiany sztuki mięsa. 1. Mięso wygotowane na rosół wyjąć, po ostudzeniu pokrajać w ładne plastry, oddzielnie wygotować 1 kilo kartofli, przepuścić przez maszynkę, dodać masła i tartego chrzanu. Rondel wysmarować masłem, przysypać bułką tartą i włożyć połowę kartofli z chrzanem, na to mięso i znów kartofle, następnie zapiec w piecyku.

2. Sztukę mięsa wyjąć z rosółu jak już miękka, pokrajać w plastry, ostudzoną maczać w jajku, posypać przesianą bułką, smażyć na maśle do połowy z soją. Oddzielnie podać sos pomidorowy, ogórkowy lub inny ostry, do tego podać kartofle z wody.

Zraziki cielęce nadziewane. Ze sznycelówki pokrajać cienkie plastry mięsa, rozbić i posmarować nadzieniem jak do kurcząt to jest: bułka tarta, masło, jajko i koperek usiekany. Następnie zwinać ciasto, okręcić bawełną białą, obsmażyć na rumiano, włożyć do rondelka i dusić z masłem, krópicie wodą, aby się nie przypaliło.

Torcik z maku. 1 szklanka maku, 4 deka migdałów słodkich, 1 deka gorzkich, 6 żółtek, 25 deka cukru, pół szklanki tartej bułeczki, dwa jajka na pianę. Mak zagotować w wodzie, po ostudzeniu przepuścić przez maszynkę od mięsa. Żółtka utrzeć z cukrem, migdały oparzyć, obrać i zmielić, dodać utarty mak, przesianą bułeczkę, a na końcu pianę. Tortownicę wysmarowaną masłem i wysypaną bułeczką, napełnić masą i upiec. Po wystudzeniu posmarować rozpuszczoną czekoladą w mleku — 5 deka czekolady, dwie łyżki mleka, pół łyżeczki masła zagrzać w rondelku rozetrzeć doskonale i póki gorące posmarować torcik.

Tort kruchy. 40 deka mąki, 20 deka masła, 10 deka cukru pudru, 2 żółtka zagnieść prędko rozwałkować, podzieliwszy na 3 części i upiec na jasno żółty kolor. Ubić na tęgą pianę 5 białek, dodać 15 deka cukru pudru, 10 deka marmelady owocowej, przełożyć zimne placki i po wierzchu posypać pudrem.

Legumina z kaszki. 3 szklanki wody wlać do rondelka, wsypać dopóki zimna pół szklanki kaszki mąki trochę posolić i wsypać 2 łyżki stołowe cukru mieszać, żeby się kaszka nie skawiała, po zagotowaniu wylać na salaterkę głęboką, wciągnąć pół cytryny i dodać trochę skórki, a po przestygnięciu bić trzepaczką od piany na jednolitą gęstą masę. Przełożyć w szklaną salaterkę, ubrać skórka pomarańczową smażoną lub konfiturami, polać sokiem.

Legumina z kaszki innym sposobem. 1 szklanka kaszki krakowskiej i pół szklanki śmietany świeżej, 2 łyżki cukru, pół łyżeczki od herbaty rumu, trochę soli, kawałek utłuczonej wanili włożyć do głębokiej miseczki, lpb garnuszka, nakryć i pozostawić na surowo przez 2 godziny. Wysmarować foremkę masłem, wysypać bułką i wymieszawszy starannie zawartość miseczki, wlać kaszkę i piec przez pół godziny.

hallo! tu kronika TYGODNIA



OMYŁKA W DRUKU:

Blumowi za siebę
Czerwonej trucziny
Moskwa, chcąc podeprzeć
Filar komunizmu —
Ma posłać podobno
Umyslnego gońca,
By mu zawiózł: „Gwiazdę
Wschodzącego k-ońca”.



ODKRYCIE JĘZYKOWE:

Długo mi ta kwestja
Zatruiawa życie
Jak też brzmi zdrobnieni
Od: „wolnomysliciel”?
Aż tu nagle z głowy
Mysł genjalna strzela,
Ze jedynie chyba:
„Wolnomyslicielak”.



DELEGACJA:

I rzekł emerytom:
Spokojny wasz sen już =
Zdziałam dla was cuda =
Bom ja przecież „genjusz”.
Wtem ktoś mruknał z kąta:
Owszem — panie dzieju —
Lecz dodaj laskawie
Dwie litery „E — u...”.



KONIEC CZERWONEJ HISZPANJI:

Nie byłoby na świecie
Sprawiedliwości żadnej,
Gdyby nie było kary
Za to, że złodziej kradnie.
Taki to już porządek
Rządzi tym naszym światem,
Ze oddać musisz głowę —
Jeżeliś sam był... katem.



Z OSTRZESZOWA:

Dziwne się wydaje,
Ze są jeszcze ludzie,
Co wierzą w meteor
I kopią go w trudzie.
Nie jest to dziwactwo,
Jeżeli się zważy,
Ze i ślepej kurze
Ziarenko się zdarzy...

Wiersz: STANSO.



„ZŁOTA” JESIEŃ:

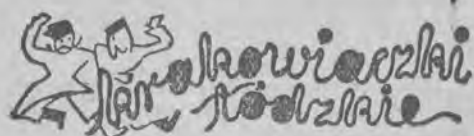
Z tą polską jesienią
To gruba przesada —
Przecież, zamiast złota.
Deszcz tu ciągle pada —
O złocie natomiast
Słychać tylko czasem —
Wtedy, gdy się kurczą
Rezerwy, zapasy.

Ilustr. WL. GAWECKI.

DALTA DAMSKIE
oraz wszelkie okrycia na sezon jesienno-zimowy w/g najnowszych modeli poleca:
GUSTAW ROMAN SZULC
ULICA PIOTRKOWSKA 97



Strojna popołudniowa suknia-kasak z modnej wełny.



(Na melodię „Krakowiaka”)
Łódź przeżyła znowu
Nielada sensację
Poiutną jej słynne
Maksowe kolacje.

Kto u Maksa bywał?
„Elita” rzecz prosta.
Państwo burmistrzostwo
I biedny starosta..

Cóż, że Maks był znany
Na całą Łódź chojtrak
Że był hersztem bandy
I szefem „din-tojry”.

Błachostki, przesady
Zmurszałe w legendzie...
A zresztą był koniak
Koniak dobry — wszędzie.

Żeby swój stosunek
Z Maksem przyozdobić
Chciano mu, a jakże
Jakis krzyż wyrobić.

Wtedyby Maks Bernsztajn
(Ej, do wszystkich katów!)
Głosował z „elitą”
Razem do... Senatu.

Dziwne są to rzeczy
Dziwne, lecz prawdziwe
Skąd to z hersztem zbirów
Taka komitywa.

Lecz jest rozwiązanie
Tej dziwnej groteski
Bo mówią: swój swego
Zwacha i przez deskę.

KADE.

Znowu aresztowanie narodowca, pioniera kupiectwa polskiego

Mińsk Mazow., 24. 10. — Mińsk Mazowiecki od kilku miesięcy jest terenem wzmożonego napięcia walki polsko-żydowskiej.

Prasa niemal codziennie notuje wiadomości o interwencjach policyjnych. Świeżo wielkie wrażenie wywołało aresztowanie w środe w Mińsku Mazowieckim działacza Stronnictwa Narodowego p. Stanisława Chwetczuka, właściciela sklepu, oskarżonego o przeciwdziałanie Żydom.

P. Chwetczuk znany był jako pionier handlu polskiego na Podlasiu w Janowie Podlaskim, skąd wobec wytworzonej koniunktury dla handlu polskiego po znanych wypadkach przeniósł się do Mińska Mazowieckiego.

P. Chwetczuk liczy dziś 30 lat, jest żonaty i posiada dziecko.

Na uboczu

Uś, może się Polaki zlekna...

Krakowski „Nowy Dziennik” nr. 290 z 21. 10. 36. donosi:

„Nowy Jork, 20. 10. ŻAT. Pod przewodnictwem Louis Lipsky’ego odbyło się posiedzenie komitetu administracyjnego Kongresu Żydowsko-Amerykańskiego z udziałem 50 członków. Po wysłuchaniu obszernego sprawozdania dra S. Margoshesa o ciężkiej sytuacji Żydów w Polsce rozwinęła się ożywiona dyskusja na temat najskuteczniejszych środków pomocy dla Żydów polskich. W końcu wybrano specjalną komisję celem rozpatrzenia problemu żydostwa polskiego”.

Nie wiemy, czy to mieszanie się obcych w sprawy polskie, da dobre rezultaty. Panom członkom komisji przypominamy, że w Polsce ogolono niedawno głowy delegatom Ligi praw człowieka z Francji!

Żeby tylko tych „amerykanów” to samo nie spotkało!

Wnieście na formu Ligi Narodów sprawy żydowskiej wywołało u „naszych” huczek pokaźny. „Nasza Opinja” nr. 62 (189) z 18. 10. 36. pisze otwarcie i w dodatku tłustym drukiem:

„Tak jest! Bierzemy na siebie ryzyko zwalczania koncepcji rozwiązania kwestii żydowskiej w Polsce przez wygnanie Żydów z Polski, bo w warunkach obecnych tylko dla ślepcy może być niewidocznym, że zadowolonej z tej inicjatywy prasie antysemickiej nie chodzi wcale o rozwiązanie kwestii żydowskiej, ale poprostu o nowy exodus hiszpański!...”

Exodus to wygnanie Żydów z Hiszpanji w 1492 r. Więc emigracja a wygnanie to nie jedno i to samo? Chyba, że Żydzi uznają jako emigrację tylko wyjazd kilkumastu tysięcy, a miliony zostaną! Im jest w Polsce dobrze — i zostaną! Polacy? A co ich te „chuligany” obchodzi! Grunt by żyć było dobrze. Joten.

Nieprostujące sprostowanie

Przyjaciele naszych przyjaciół... — Dziwna sytuacja — Nie wszyscy prostują

Łódź, 24 października.

Narazie jedynym widocznym skutkiem procesu inspektora Noska jest szereg sprostowań, jakie ukazały się na łamach prasy. Szereg „asów”, działaczy i dygnitarzy poczuło, że struna została przeciągnięta. Widzą oni, że ujawnienie ich dobrych stosunków ze „Ślepym Maksem” jest kompromitujące. Wówczas, gdy zasiadali z nim przy jednym stole, gdy zabiegali dlań o order, gdy się z nim przyjaźnili, uważali, że wszystko jest w porządku. Ale teraz, gdy Bernsztajn siedzi za kratkami, wypierają się znajomości z nim, bo jakże... tego ten, trochę przykro...

Trudno jednak odrobić to, co już się stało, co zostało nietylko dostrzeżone, ale i niezbitcie ustalone na prze-

wodzie sądowym! Jak tu nazwać to kłamstwem, skoro zeznali tak świadkowie w sądzie, a protokółant zaprotokolował... Trzeba więc jakoś się wykręcać, że tego, że owszem, ale niekoniecznie, do pewnego stopnia... i wogóle.

Przed paru dniami zamieściliśmy sprostowanie p. Rzewskiego, byłego starosty, dziś przytaczamy sprostowanie p. Okszy-Strzeleckiego, znanego działacza „sanacyjnego”, prezesa Federacji Związków Obrońców Ojczyzny. Sprostowanie to ukazało się w „Głosei Porannym” i brzmi w sposób następujący:

„Echa procesu inspektora Noska.

„W sprawozdaniu naszym z procesu insp. Noska wymieniono nazwisko p. Okszy-Strzeleckiego, jako

jednego z tych, którzy bywali u Ślepego Maksa.

„Rzecz przedstawia się tak, że p. Oksza-Strzelecki był tylko w mieszkaniu, należącym do „Ślepego Maksa”, jako gość pp. Wolickiego i Grodzickiego, którzy czasowo tam zamieszkali.”

Jaki jest właściwy sens tego sprostowania?

Że p. Oksza-Strzelecki był nie gościem „Ślepego Maksa”, ale gościem jego gości? Nie widzimy w tem żadnej zasadniczej różnicy. Skoro był gościem pp. Wolickiego i Grodzickiego, którzy widocznie byli w bardzo zażyłych stosunkach z Bernsztajnem, skoro korzystali z jego mieszkania, to trudno przypuszczać, aby p. Oksza-Strzelecki ze „Ślepym Maksem” się nie stykał. Wiadomo przecie, że „przyjaciele naszych przyjaciół są naszymi przyjaciółmi”!

Jakież więc sens miało dawanie takiego „nieprostującego sprostowania”?

Lepiej było milczeć, tak, jak milczy szereg niemię od p. Okszy-Strzeleckiego skompromitowanych dygnitarzy i „działaczy”. Liczą poprostu na zapomnienie. Zrobił się huczek, ale minie kilka czy kilkanaście miesięcy i wszystko pójdzie w zapomnienie... Posmak skandalu minie i w dalszym ciągu można będzie głosić szlachetne hasła i działać!...

A swoją drogą biedny ten „Ślepy Maks”! Tytu i tak wpływowych miał przyjaciół, szanowali go, honorowali, nawet krzyżem chcieli ozdobić, jedli na jego koszt i mieszkali u niego... A gdy powinęła się noga, to teraz znajomości z nim nawet się wypierają. Tak samo będzie, gdy teraz z kolei innemu z „asów” tego grona powinie się noga... Wówczas i wstydzić się będą takiego pechowca i sprostowania nadysłać, że oni nigdy, że zawsze zdaleka...

A przecie na czem polega różnica pomiędzy „Ślepym Maksem” dziś, a wówczas? Czy się moralnie zmienił, czy niżej upadł etycznie? Nie. — Poprostu dawniej stał na czcie „Silnych Braci” i sam był silny, miał pieniądze i wpływy. Dziś zaś siedzi w więzieniu i jest słaby. Nie może zafundować przyjacielowi kolacji, a wrogom nie może „poprzestawiać mebli”...

Takie są losy wszystkich „silnych braci”. Dopóki są silni, wszystko dobrze, ale niechno się powinie noga, wówczas na jaw wychodzą stare grzeszki i najserdeczniejsi przyjaciele opuszczają...
Oj, opuszczają przyjaciele jeszcze jednego!...
ha.

Obóz Wszehpolski w Katowicach

Katowice. (Tel. wł.). Odbyło się tu pierwsze zebranie publiczne Obozu Wszehpolskiego przy udziale przeszło 200 osób. Obrady zagaił prezes miejscowej placówki, poczem referat wygłosił kierownik powiatowy O. W. p. Wurst z Katowic. Przemawiał również p. Stefański z Szopienic n. t. wzmożonej akcji komunistycznej i żydowskiej na Śląsku. W trakcie zebrania jakiś podejrzany osobnik krzyknął „Niech żyją Sowiety” i usiłował zbiec. Obecni jednak rzucili się za nim w pogoń i zatrzymali go. Po zlikwidowaniu zajścia zebranie zakończono odśpiewaniem Hymnu Młodych.

Nieuzasadniona pogłoska

Katowice. (Tel. wł.). Coraz częściej kolportuje się tu pogłoska o zamiarze zniesienia Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych w Katowicach. — Pogłoska ta wywołała szczególne zaniepokojenie z uwagi na to, że z dniem 15 czerwca 1937 r. upływa ważność Konwencji Genewskiej i od tej chwili swoboda władz centralnych w likwidowaniu samodzielnych instytucji na Śląsku nie będzie niczem krępowana. Ponieważ za utrzymaniem dyrekcji kolejowej w Katowicach przemawiają względy gospodarcze i społeczno - narodowe, przeto nie sądzimy, aby pogłoska ta miała jakiegokolwiek uzasadnienie. Niemniej jednakowoż władze centralne winny ją oficjalnie zdementować.

Rozwiązanie skomunizowanego związku żydowskiego

Poznań, 24. 10. — Jak się dowiadujemy, sąd okręgowy w Poznaniu decyzją z dnia 15 października b. r. rozwiązał na wniosek starostwa grodzkiego oddział II Związku Zawodowego Robotników Przemysłu Odzieżowego. O składzie tego związku, który wybrał sobie za siedzibę Poznań, świadczy najlepiej nazwiska. Prezesem oddziału poznańskiego był Ignac (Icek) Koszer, zamieszkały na Wiel-

kich Garbarach 23, sekretarzem Abram Goldstein (Małe Garbary 7) i skarbnikiem Binek Hazensprung.

Komunizujący ten związek żydowski rozwijał działalność polityczną, nie mającą nic wspólnego z obroną interesów zawodowych swych członków. Z tego też powodu nastąpiło rozwiązanie żydowskiego związku zawodowego przez sąd. (kl)

Trzy procesy urzędnicze w Przemyślu

Przemyśl, 24. 10. — Przed kilku miesiącami otrul się urzędnik kolejowy w Przemyślu Władysław Bemben. Desperackiego czynu dokonał po powrocie z rozprawy sądowej, gdzie stanął przed trybunałem, oskarżony o poważne nadużycia. Mianowicie w roku 1932 kolej wprowadziła t. zw. premje węglowe które otrzymywali ci kolejarze, którzy prowadzili oszczędną gospodarkę majątkiem państwowym. Premje te wypłacał Bemben, przy czem systematycznie upośledzał premjowanych, tak, że byli tacy, za których pobral i po parę tysięcy złotych. Wystawny tryb życia Bemben zwrócił uwagę i rozpoczęto śledztwo. Na rozprawie świadkowie potwierdzili akt oskarżenia, co spowodowało targnięcie się denata na swoje życie.

Obecnie odbyła się rozprawa przeciw bezpośrednim zwierzchnikom Bemben, inż. Kuczyńskiemu i Polusińskiemu. Rozprawa trwała trzy dni. Przewodniczył trybunałowi sędzia Rzeszutko, a obronę wnosili mecenas

Pieracki ze Lwowa i Kropiński z Przemyśla. Ponieważ okazało się, że osk. w machinacjach Bemben nie uczestniczyli, sąd obydwu uwolnił.

Dużych sprzeniewierzeń dopuścił się urzędnik skarbowy Engel. Kiedy wykryto nadużycia, Engel znikł i przez trzy lata nie można go było odszukać. Obecnie jednak zdołano mu doręczyć akt oskarżenia i niesumienny urzędnik znalazł się przed sądem. Afera Engla pozostaje w związku z nadużyciami urzędnika Krzusimowskiego, którego po wyroku skazującym usunięto ze służby.

Przed sądem apelacyjnym we Lwowie stanie wkrótce kilkunastu urzędników przemyskiego magistratu z osk. Kabała na czele, skazanym za malwersacje na dwa lata więzienia. Większość urzędników została uwolniona, ponieważ jednak prokurator apelował, sprawa przeszła do Lwowa.

Aresztowanie szantażystów

Rybnik, 24. 10. — Policja tutejsza wpadła na trop szantażystów, którzy upatryli sobie osobę dyrektora młynów amerykańskich w Zorach, p. Michała Kowala, grożąc mu śmiercią, o ile nie wykupi się sumą 8 tysięcy złotych.

Jak się okazało, w skład szajki wchodził Józef Kostecki oraz Mikołaj Pyzik z Bielszowic. Obu aresztowano i przekazano do dyspozycji sędziego śledczego sądu okręgowego w Rybniku.

Socjalistyczny TUR. propaguje bezbożnictwo

Kielce, 24. 10. — W niedzielę d. 18 bm. w „Teatrze Polskim” w Kielcach wystawiono staraniem socjalistycznego „TUR-a” sztukę p. t. „Sprawa Burzana”. Okazuje się, że jest to sztuka nawskroś bolszewicka i bezbożnicza. W akcie trzecim jest następująca scena: Do „bohatera” sztuki, uwięzionego i skazanego na śmierć rewolucjonisty przychodzi kapłan katolicki, ubrany w szaty liturgiczne, celem udzielenia skazańcowi ostatniej posługi religijnej. Skazaniec odrzuca brutalnie księdza, nie chce pojednać się z Bogiem, wpada w „proletarjacki” gniew i wybucha stekiem bluźnierstw i przekleństw zohydających Kościół i religię, wołając m. in.: „Niema Boga”. „Bóg jest tylko wymysłem księży, pa-

sibrzuchów i darmożądów!” „Precz z religią!” „Precz z Kościołem!” itp.

Socjalistyczno-komunistyczna publiczność — przeważnie żydowska — scenę tę oklaskiwała hucznie. Nikt nie zaprotestował.

Zdarzenie to świadczy jeszcze raz o tem, że czynniki bezbożnicze, kierowane przez komunizm, podjęły na dobre ofensywę. Z tego powinniśmy wyciągnąć wnioski.

Nowe wawrzyny

Warszawa. (Tel. wł.) W dniu 8 listopada na dorocznym zebraniu Polskiej Akademji Literatury (zwanego krótko „Pal”) ogłoszona ma być nowa lista odznaczeń t. zw. wawrzynem literackim.

Echa protestu przeciw wyborom w Łodzi

Łódź, 25. 10. — Wydział wojewódzki przekazał protesty, złożone przez Obóz Narodowy i organizację sjonistyczną przeciw wyborom w dn. 27 września br. starostwu grodzkiemu, które od dnia 26 bm. przystąpi do badania autentyczności podpisów na tych protestach. Ponieważ na proteście Obozu Narodowego znajduje się około 800 podpisów, a na proteście sjonistów około 350, przeto badania potrwać kilka dni, a po zakończeniu protesty z opinją starostwa zostaną zwrócone wydziałowi wojewódzkiemu dla dalszego urzędowania.

ATA

czyści i szoruje wszystko!

Zawiadomienie
Po gruntownej przebudowie cukierni
„PALERMO“
w ŁODZI
przy ul. Głównej 49
w dniu 24 b. m.
nastąpiło otwarcie.

Z okazji 10-letniego jubileuszu urządzam 2-tygodniową

Tanią Sprzedaż

- wszelkich wyrobów cukierniczych mniej drożej:
- Czekolada reklamowa 1 kg 4,50
 - Czekolada deserowa „x” 4,50
 - Czekolada mleczna „x” 5,-
 - Lom czekoladowy „x” 3,50
 - Czekolada w bloczkach „x” 3,75
 - Karmelki czekoladowe „x” 3,75
 - Landrynki „x” 2,50
 - Pierniki nadziewane w czekoladzie „x” 3,50
 - Pierniki krajanka „x” 2,50
 - Pierniki mieszane „x” 2,50
 - Herbatniki deserowe „x” 4,-
 - Herbatniki angielskie „x” 2,50
 - Wianki w czekoladzie „x” 3,50
 - Bombonierki „x” 6,-
 - Babka drożdżowa „x” 3,-
 - Makowice „x” 3,-
- n 18 805

Pianina, fortepiany fisharmonie
nowe używane. Reparat. strojenie, przewóz.
Ernst Weillbach
Łódź, Piotrkowska 154
n 19128 tel. 141-96

MEBLE
po bardzo przystępnych cenach poleca
A. Koprowski
Łódź, Żgierska 56
WYRÓB WŁASNY!
n 18 858

FUTRA
Damskie Męskie wykonują znany zakład kuśnierski
Rajmund Szyndler,
Łódź, Piotrkowska 163,
tel. 122-90
front. Dawn, Piotrkowska 176
n 17488

ZJEDNOCZENI KRAWCY Chrześcijańscy
Łódź, ulica Piotrkowska 141, telefon 249-49
POLECAJĄ:
MUNDURKI, płaszcze uczniowskie, płaszcze damskie, PALTA męskie oraz FUTRA damskie i męskie.
Wykonujemy wszelkie zamówienia z własnych i powierzonych materiałów. — Specjalny dział dla Przewielebnych Księży.
n 17 628

Najmilej i najweselej spędzisz czas tylko w **Restauracji „KOMETA“**
Łódź — KOPERNIKA 46 — tel. 162-60.
Pierwszorzędna kuchnia — Doborowa orkiestra — Dancing
Lokal gustownie wyremontowany. n 16591

DRZEWKA
pienne, karłowe, palmety, agrest, porzeczeki, szczepione winorośle, brzoskwinie, morele alejowe, ozdobne, szpalery ochronne i ozdobne, róże w wielkim wyborze poleca po cenach konkurencyjnych **Leon Kołaczkowski, Łódź, ul. Przędzalniana 86**
Telefon 115-02 Dojazd tramwajem 3. n 16584

SWETRY DAMSKIE PULOWERY MĘSKIE
Ubranka dziecięce oraz wszelkie wyroby czyste wełniane po cenach fabrycznych poleca znana chrześcijańska wytwórnia
F. PETZOLD
ŁÓDŹ, ul. Główna 8 n 14 799
HURT Tel. 190-77 DETAL

FUTRA
pg. najnowszych modeli nowe i przeróbki przyjmuje
Zakład Kuśnierski **A. FERFECKI**
n 16 606 Łódź, Nawrot 19 — Telefon nr. 210-50

Idealna bielizna dla PANI
Firma: **Fabryka Bielizny i Trykotaży Stanisław Jakuszewski**
Łódź, Piotrkowska 148 — tel. 175-45
n 16 637 HURT Żądać wszędzie. DETAL

KAPELUSZE — KRAWATY — SKARPEKI SZEŁKI — RĘKAWICZKI i t. p. n 17 408
Dla Pań - Pończochy - Reformy - Bluźeczki - Bielizna Jedwabna
M. KOŁODZIEJSKI, Łódź, ul. Andrzejka 3
CENY NISKIE

CEBULKI kwiatowe (tylko do 15 grudnia) NASIONA do jesiennego i zimowego wysiewania PREPARATY chemiczne przeciw szkodnikom drzew — krzewów i roślin
poleca **L. JASIŃSKI** w składach prowadzonych od 1870 r. n 19 122
w ŁODZI, ul. Andrzejka 10, telefon nr. 168-56
w ŁĘCZYCY, ul. Poznańska 30, telefon nr. 125

OBRĄCZKI ŚLUBNE i wszelką biżuterię wyrób własny, zegary, zegarki i platery
poleca
W. SZYMANSKI
Łódź, Główna 41
Duży wybór. — Ceny niskie. n 16 633

Chrześcijańska wytwórnia pędzelków pierścieniowych i ławkowców malarskich
Feliks Pakuła, Łódź, Piotrkowska 294
Uwaga! Udzielam PP. Kupcom do 250% rabatu. n 19126

Nadmłynarz lub technik
młynarek, z dłuższą praktyką, dobrze obeznany z przemiałem żyta i wysokim młewem pszenicy (Ungarische Hochweizenmühlerei) oraz kalkulacją, potrzebny zaraz do prowadzenia 25-cio tonnowego młyna. Pisemne oferty z opisami świadectw i podaniem żądanych warunków uprasza się kierować pod adresem: Młyn i Tartaki, Dębienko, poczta Sęszew, telefon 6. zg 14 571,2

„HANKA” Sp. Akc.
Górnośląska Fabryka Czekolady i Cukrów
SIEMANOWICE — ŚLĄSKIE
wyrabia i dostarcza w dowolnych ilościach znane w całej Polsce wyroby:
Czekolady tabletkowe, Pomadki, Marmeladki, Drażetki, Karmelki, Kakao, Marcepany i t. p.
Przedstawicielstwo na woj. Łódzkie
JAN WITCZAK, Łódź, Przędzalniana 19, m. 6
n 18851

4 ASY

GABINETOWY B 248 POPULARNY B 135

36/37

STYLOWY U 272

LUKSUSOWY U 380

PREMS TO GWARANCJA JAKOŚCI I SIŁNOŚCI RADIOODBIORNNIKÓW

n 7705/6-43, 57/8

ZUPEŁNIE BEZPŁATNIE tylko do 10. XI 1930 r.!

Najślawniejszy jasnowidz-grafolog świata **Abdel-Hanim** wybierze Ci zupełnie bezpłatnie szczęśliwy los, oraz da Ci darmo talizman szczęścia w myśl treści listu analizy wykonanej przez ABDEL-HANIMA. Na życzenie odgadnie Twą przyszłość, określi chorobę, da Ci możliwość zdobycia miłości pożądanego osoby, zestaw Ci horoskop, dający klucz do Nowego Życia i dobrobytu. Nadeślij datę urodzenia, pismo własnoręczne, podaj imię, nazwisko, dokładny adres, załącz kilka włosów dla kontaktu, zdjęcie Swoje o ile posiadasz zdjęcie zainteresowanej osoby oraz jej charakter pisma i załącz osiemdziesiąt groszy znaczkami na koszty portycji. Adresować: **Abdel-Hanim, Lwów 15, Cerkiwna 13/3.** n 18 929

Chrześcijańska Wytwórnia
Krawatów, Regatów i Rokardek p. f. **„TKACZ“**
poleca **MODNE DESENIE** po cenach konkurencyjnych
Łódź, 11 Listopada 19, m. 18.
n 17 474

OSADY
z parcelacji na korzystnych warunkach, każdego gatunku ziemi, z budynkami lub bez — z majątków:

- 1) Boguszyn, pow. jarociński
- 2) Chocicza, pow. jarociński
- 3) Murzynówko, pow. średzki
- 4) Lubrze, pow. średzki
- 5) Książek, pow. śremski
- 6) Świączyn, pow. śremski.

Terminy parcelacyjne odbywają się odcieniami w Zarządzie majątku **KLICKA**, pow. jarociński.

- 7) maj. Krzycko Małe, pow. leszczyński. Terminy parcelacyjne każdy poniedziałek w kasie majątkowości.
- 8) maj. Grzechowiska Szlacheckie, folw. Gostąbka, pow. żniński. Terminy parcelacyjne każdy wtorek w folwarku Gostąbka.
- 9) maj. Bieżdrowa, pow. szamotulski. Sprzedaż w folwarku Pierwoszewo każdy czwartek.
- 10) maj. Luchów, pow. śremski. Terminy sprzedaży każdy piątek w maj. Dąbrowa.
- 11) maj. Dąbrowa, pow. śremski. Terminy sprzedaży każdy piątek w maj. Dąbrowa.
- 12) maj. Międzybódz, pow. śremski. Terminy parcelacyjne każda sobota w maj. Dąbrowa.

Wszelkich szczegółowych informacji udziela n 14 564

BIURO PARCELACYJNE
Poznań, Plac Wolności 11.

FARBY LAKIERY POKOSTY
Fabryki J. Perek, Leszno, po cenach fabrycznych tylko
Poznań, Wodna 13, tel. 53-26.
EMALJA JAPONSKA 1 KG (PUZKA) 2,- ZŁ
n 17021

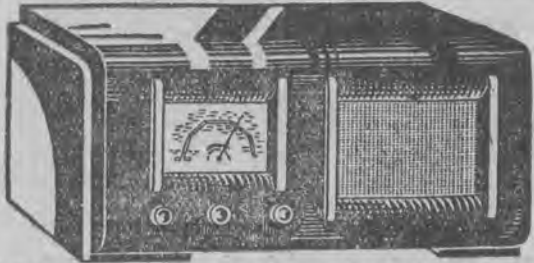
MAGAZYN WYKWINTNEGO OBUWIA B. SUMERA & SYN
Łódź, Nawrot 19 n 16 636 Łódź, Nawrot 19

LAMPKI NAGROBKOWE POŁO
ZWAŻE NAJPIĘKNIJSZE WYRÓBY WYTRWAJĄCIE SIŁY WIATRA

POŁO

DRZEWKA OWOCOWE PARKOWE KRZEWY
różne, rośliny zimotrwałe. Dalej — Georginie poleca w wielkim wyborze n 18 585
JERZY KOŁACZKOWSKI,
Gospodarstwo Ogrodnicze Łódź
ul. Piotrkowska 241. TELEFON Nr. 222-00
Kwiaty cięte i doniczkowe — Nasi ona
Ceny jak w szkółkach. Cenniki na żądanie

de zycia na maszynie, do ręcznego zycia i do osowania ze znaną marką „MARYNARZ“ poleca Wytwórnia Nici do zycia
NICI
Władysława Suwalskiego
n 16908 ŁÓDŹ, Wólczańska 109, tel. 200-83



NAJNOWSZE MODELE NA ROK 1937
Najbardziej zaawansowane w użyciu baterji anodowej z lampami KC.
„Harmonia” 3 lampowy odbiornik baterijny . . . zł 150.—
„Melodia” 4 lampowy odbiornik baterijny, dwu obwodowy,
z lampą ekranową, z głośnikiem dynamicznym. Bardzo
wielki zasięg stacji europejskich . . . zł 250.—
z głośnikiem półdynamicznym . . . zł 220.—
Odbiorniki do prądu w dużym wyborze.
Na dogodnych warunkach i tanio do nabycia w składach
radjowych i wprost
w **NAJWIĘKSZEJ W POLSCE HURTOWNI-WYTWÓRNI**
„**RADIOŚWIAT**”
Poznań, Katowice,
ul. Ratajczaka 10 ul. Miłkowskiego 8
POTRZEBNI RADIOTECHNICZY ng 1894

WYBREDNY I DBAŁY O SWOJE ZDROWIE PALACZ
szklana Tybko
BIBULKI I ZWIŁKI DO PALEROSÓW
OZONÓWKI
zapalona W WIELOWATOWY FILTR I STERYLIZOWANE OZONEM
NOWY TOMYŚL
Pr 6 222-58.145

MEBLE sypialki stołowe, gabinet, otomany, tapczany leżanki, fotele klubowe, stoły okrągłe, krzesła po cenach znizonych. Solidne wykonanie poleca **Z. Kaliński, Łódź, Nawrot 37 n 18 857**

FUTRA o wytwornym kroju, poleca Mistrz Kuśnierski **Władysław Januszko Łódź ul. Nawrot 2a. Tel. 202-20. n 17243**

MEBLE komplety pojedyncze sztuki solidne, tanio i na dogodnych warunkach poleca n 17248 **Zakład Stolarski Tapicerski R. LIPINSKI Łódź, Rzgowska 33**

M. A. M.
suchy, trwały
Inhalator kieszonekowy
potrzebny każdemu — zdrowemu i choremu.
Cena 1.50 zł 18955 z futer. 2.—
Egzystują od 1892 r.
Kursy Kroju Modelowania i Szycia „JÓZEFINY” w Łodzi, ul. Piotrkowska 163 II piętro front.

Długoletniej mistrzyni Cechowej. Odznaczonej na wystawach medalami i dyplomami. Wykłady prowadzi mistrzyni. Krój damski, dziecięcy, bielizniarstwo, szycie, przymieranie Kursy wieczorowe dla pracujących. Po ukończeniu świadectwa. Kancelarja przyjmuje zapisy codziennie. Dla przyjezdnych kursy pospieszne. n 18 853

JESIONKI PALTA, FUTRA
DAMSKIE I MĘSKIE
MUNDURKI, PŁASZCZE UCZNIOWSKIE
oraz wszelką garderobę męską
poleca po cenach bardzo przystępnych
MAGAZYN UBIORÓW DAMSKICH I MĘSKICH
GUSTAW ROMAN SZULC
Łódź, ul. Piotrkowska 97. Telefon 101-47
Dział miarowy! Wykonanie pierwszorzędne

Bronchinol
bardzo skuteczny środek przeciwko cierpieniom dróg oddechowych jak: katar oskrzeli i płuc, kaszel, kłuski, zaflegmienie i t. p.
Nazwa zastrzeżona
Król. Uprzyw. Apteka „Pod Białym Orłem”
Zał. r. 1864. K. Skarżyński
Poznań, Stary Rynek 41
Telefony nr. 12-01 i 58-45. Pz 7436-42,97

Lecznica dla zwierząt
MAG. WET.
H. Warrickoffa
ŁÓDŹ
ul. Kopernika 22
Tel. 172-47
Oddziały: wewnętrzny i chirurg. Szczepienia psów i koni. Strzyżenie psów i koni, kąpiele dla psów. Kucie koni, nitowanie kopyt. Przyjęcia w przychodni od 8-1 i od 3-6 n 16 635

FUTRA
podług ostatnich modeli nowe oraz wszelkie roboty kuśnierskie z własnymi i powierzonych materiałów wykonuje dypl. mistrz **Wacław Kawecki**
Piotrkowska 113, tel. 207-76 n 17 220

Resztki
z ubrania męskie, palta i na pokrycia futer. Na palta damskie suknie i na mundurki poleca w dużym wyborze
A. Wasilewska
Łódź, Nawrot 13
wejście z bramy
ZAKŁAD KRAWIECKI
męski — damski i skład futer
Jan Kawiorski
Łódź, Kilińskiego 109 tel. 248-45

St. Mazurek
Łódź, Kilińskiego 114 tel. 153-65
poleca: Płaszcz, Kostiumy, gotowe oraz zamówienia. Futra i materiały na składzie. Ceny przystępne. n 18 901

OGŁOSZENIA DROBNE
Ogłoszenia wśród drobnych: 1-linijowy milimetr 50 groszy

Znak oferty naprzykład: n 2395, z 21 025, d 1811 i t. d. = 1 słowo.
Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 11,10, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 10,45.

1. KAMIENICE
Parcela
przy ul. Gwiaźdzowej 10 (Karol) sprzedam. Wiadomość Stanisław Janiszewski, Poznań, Dąbrowskiego 51. P 7688-57,343

Tynk „Terrana”
szlachetny dostarcza „Terrana”. S. Werner, Oborniki, telefon 43. Zadać wszędzie. zdg 23 131/2

Kamienica
dwupiętrowa, 2 składy, narożnik rynku zaraz na sprzedaż. Zgłoszenia Franciszek Fornalik, Gostyń, Strzelecka 13. zd 28 425

Dom
szwielcizobowy dobrym stanie, dogodne warunki. Cena według umowy. Nowak, Murwana Gościńska, Młyńska 1, Znaczek. zd 28 070

Dom
nowy mora ziemi bez długu. Przywłaszczone ceną 1500 zł. Szymała, Września, Miłostawska 2. zd 26 768

Działki
parcelacyjne dowolnej wielkości 150—200 złotych mogą sprzedać majątek powiat Sroda. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 28 059

Poznanu
dom piętrowy 17 ubikacji 20 000 wpłaty 12 000 dochód 2 700. Frankowski, Zabikowo, Poznań, Poniatowskiego 10. zd 28 399

Dom
4 ubikacyjny, dachówka mora ogrodu cena 3 500. Frankowski, Zabikowo przy Poznanu, Poniatowskiego 10. zd 28 400

Kto
pragnie sprzedać, kupić dom, gospodarstwo, wydzierżawić, niech napisze do Frankowskiego, Zabikowo, Poznań, Poniatowskiego 10. zd 28 404

Dom
3 ubikacyjny, elektryczność, dwumorgowy owocowy cena 5 000. Frankowski, Zabikowo przy Poznanu, Poniatowskiego 10. zd 28 405

Dom
piętrowy, ogród, zabudowania, dobrym stanie, ładne położenie sprzedam. Własc. Lutomski, Swarzędz, Strzelecka 7. zd 28 442

Zamienie
dom piętrowy, restauracja, skład kolonialno - drogerijny, Rynek na

Resztki
gospodarstwo ponad 100. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 561

Parcel
budowlanych największy wybór wszystkich okolicach najtaniej tylko w Biurze Parcelacyjnym. „Osadopol”, Poznań. Rzeczypospolitej 9. zdg 29 169

2. PIENIĄDZ
2 000.— do 3 000.— pożyczki, hipoteki, — wysoki procent. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 607

Posiadam
300 zł szukam rzetelnego wspólnika do handlu lub przyjmie posiadacę podróźniacę. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 682

4. OSOBISTE
Aroma
niezrównany płyn do aromatyzowania tytoni. Do nabycia w składach tytoniowych. Spróbuj palacza. zd 26 745

6. OZENKI
Kawaler
lat 27, inteligentny, katolik, na stałej posadzie, posłubi pannę do lat 26, gotówką od 2 tys. celem powiększenia interesu. Oferty możliwe z fotografią do Oredownika, Łódź, pod „Inteligentny” n 18 902

Kawaler
sierota, lat 24, przystojny, inteligentny, zapozna panna w celu ożenku, która wywiąże z przysięgi sytuacji. Oferty Oredownik, Poznań zd 29 195

Uśmiech szczęścia
Która z pań idealnych, średnio zamożnych pragnie mieć dobrego męża, energicznego handlowca o dobnym sercu, porządniego człowieka, niech złoży ofertę 33 letniemu niezapelnie biednemu i dożyść przystojnemu kawalerowi. Oredownik, Poznań pod zd 27 736

Kawaler
lat 40, gotówki 3 000.— przystojny, posłubi pannę, posiadająca dobrze prosperujący skład. Oferty Oredownik, Poznań 636. n 18 364

Kawaler
lat 32, fachowiec, prowadzi przedsiębiorstwo, 200 gotówki szuka ta drogą milei, zgrabnej, gospodarnej Pani, cokolwiek gotówki do współpracy, cel matrymonijalny. Oferty zdecydowanych pań proszę pod „zdecydowany” Oredownik, Gdynia. n 19 006

Kawaler
lat 27 stała posada w Gdyni, szuka panny ładnie zbudowanej, towarzyski. Oferty z fotografią, Gdynia. Cel matrymonijalny. n 18 310

Kawaler
lat 33, rzemieślnik, 200 oszczędności, szuka młdej, gospodarnej żony do prowadzenia interesu, cokolwiek gotówki dla wspólnego dobra. Oferty możliwe z fotografią, proszę pod 33 „Oredownik”, Gdynia n 19 007

Wdowa
starsza, niezależna, własnością poszukuje emeryta od 55 lat, cokolwiek gotówki. Cel matrymonijalny. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 574

Panna
lat 25, gotówka 10 tysięcy szapna kawiara stałej posiadzie. Cel matrymonijalny. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 602

Wdowa
lat 37, jednym dzieckiem, prowadzi przedsiębiorstwo i 10 000.— zł gotówki poszukuje znajomości w celu matrymonijalnym. Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 28 661

Kawaler
lat 27, państwowej posadzie, pozna panna do lat 23, z gotówką tylko ładne, najchętniej z prowincji, cel matrymonijalny. Oferty z fotografią, która się zwraca uprasza nadesłać do Oredownika Poznań zd 28 540

Panna
stała praca, mniejsze oszczędności, pozna panna posiadzie od 30. Cel matrymonijalny. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 527

Wdowiec
46 lat, 2 dzieci, tanowisko, nieruchomości, panr. wdowy, brunetki Oferty z fotografią Oredownik, Poznań n 3 988

Nowotwarie
biuro matrymonijalne „Patria” w Gdyni przy ul. Zygmunta Augusta blok ZUS-u, m. 66, III p. — ułatw paniom jak również i panom różnego wieku do osiągnięcia wymarzonego ich celu. We własnym interesie proszę nie zwlekać. (Dyskrecja ściśle zapewniona). n 19 010

Kawaler
kupiec lat 32, posiadający na przedmieściu Gdyni dobrze prosperujący skład kolonialny, pozna młda, religijna panna, posiadająca skład kolonialny, względnie ekspedientkę branży kolonialnej, cokolwiek gotówki, cel matrymonijalny. Oferty możliwe z fotografią Oredownik, Gdynia. n 19 008

Kawaler
23 fryzjer posiadający dom, posłubi pannę niestarszą 4 tysiączkami, wyprawa. Oferty z fotografią Oredownik, Poznań zd 29 099

Chrześcijański
Zakład rysowniczy sprzedaje serwetki, poduszki, szablony, farby oraz wycieczki. Łódź, Główna 54, m. 9. n 18 907

wirówki
angielskie jedna na 65 kilo przędziny, druga na 115 kilo w dobrym stanie, sprzedam. Łódź, Pomorska 145, gospodarz. n 18 905

Maszynę
Singer sprzedam. Łódź, Ogrodowa 28, m. 16, siód 6, III p. n 18 900

Sklep
kolonialny prosperujący od 30 lat dzielnica chrześcijańska, z powodli wyjazdu sprzedam natychmiast. Łódź, telefon 188-30, lub administracja Oredownika. n 18 892

Sklep
kolonialny pokój z kuchnią — sprzedam. Wiadomość Łódź, Łagiewnicka 168. n 18 889

Chałupnicze wyroby
na sezon zimowy dla sportowców rekawice, szkapety, pompony, pończochy, szaliki, swetry, czysto wełniane po cenach konkurencyjnych. Błażej Szczerbula, Tynieć 49 poczta Skawina. ng 18 847

Sprzedam
tanio zakład fryzjerski z powodu dwóch interesów. Łódź, ulica Rzgowska 38. n 18 888

Gospodarstwo
70 morg sprzedam, wpłaty 8 000 lub zamienie kamienicę. Fieiner, Książ przy folwarku pow. śremski. zd 28 427

Karpie
sprzedam około 200 kilo. Spieszne oferty z ceną Grzegorzek, Sarbka p. Sarbia pow. Czarnków. zd 28 424

Skład
kolonialny z towaram i urządzeniem, dobrze zaprowadzony natychmiast sprzedam. Sroda, ul. Kościuski 10. n 19 074

Gospodarstwo
w mieście, mniejsze natychmiast do sprzedania. Zgłoszenia agentura Oredownika, Leszno, ulica Karasia 17. n 18 326

Sprzedam
kompletne urządzenie warsztatu ślusarskiego, cena według umowy. Franciszek Blum, Kostrzyn, ul. Dworcowa 9. n 19 062

Tanio
narzędzia instalatorskie, klupa, pionier, lampa do lutowania i drobniagzi. Nowak, Poznań, Szarmarszewskiego 27. zd 28 743

Młyn
wodno - motorowy, 30 morg ziemi przy Poznanu, wpłaty 30 000 „Rekomendacja”, Poznań, Podgórna 6. zd 28 520

Restauracje
centrum powiatowego miasta, istniejąca przeszło 100 lat na tem samym miejscu, dobrze prosperująca z powodu choroby sprzedam. Oferty Oredownik, Poznań zd 27 835

7 1/2 budowlany
stodoła, 60 000 cegieł przy dworcu szosie, ładne położenie dla ogrodnika lub emeryta sprzedam okazynie Wawrzyniak, Buk, Dworzec. n 19 059

Gospodarstwo
250 morg z zasiewami do sprzedania lub dzierżawienia. Zgłoszenia Biskupski, Nowodobre, powiat Świecie, Pom. zd 27 600

Skład
spoż. delikatesowy, centrum, egzystencja, powód wyjazd. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 806

Piekarnię
cukiernię zaraz sprzedam, cena 2 400.— Oferty Oredownik, Poznań zd 28 512

Skład
towarów krótkich centrum Poznania pewna egzystencja do objęcia potrzeba 7 000.— Zgłoszenia Oredownik, Poznań zd 28 490

Magle
nowoczesne na zapęd elektryczny, ręczne oraz domowe maglesprasownice, nagrodzone złotymi medalami dostarcza Fabryka Magli M. Jankowiak, Poznań-Staroleka, telefon 19-47. n 18 091

Cegielnia
parowa mieście, 106, ziemi buraczanej, zabudowania maszynowe 75 000.— wpłata ugodowa. Minta, Pniewy, Wroniecka 4. zd 28 570

67 morg
pszennej budynki welbowane. Inwentarz kompletny, rentowe — wpłaty 10 000.— Zgłoszenia Piątek, Gniezno, Sienkiewicza 2. zd 28 528

Gospodarstwo
47 morg zabudowania maszynowe, bez inwentarza okazynie sprzedam 9 500.— Ratajczak, Poznań, Skarbowska 18. zd 28 987

56
morg 18 ogrodu poblizu Poznania kompletnym inwentarzami 34 000 wpłaty 23 000.— Ratajczak, Poznań, Skarbowska 18. zd 28 988

Kamienice
wille, domki ogrodami, gospodarstwa poleca korzystnie kupna — Grzeszczyk, Ostrów Pozn., Starotargowa 2. zd 28 145

Skład
rzeźniczy z mieszkaniem w dobrem położeniu tanio na sprzedaż z powodu wyjazdu. Zgłoszenia Oredownik Poznań n 3 992

Sprzedam
dom Grodzki Wlkp. interes sbożowy z mieszkaniem i piekarnią z miesz. Zgłoszenia Oredownik Poznań n 3 995

Korzystnie
sprzedam restaurację kawiarnię. Adres wskaże Oredownik. Poznań zd 29 229

Sprzedam
34 morgi ziemi w jednym planie w tem 4 morgi lasu, przy szosie blisko miasta i kolei. Zgłoszenia Agencja Oredownika, Sieraków n 19 094

Hotel
Restauracja. Sala Zabaw z powodu choroby sprzedam. Poznań, cena 4 000. Szotek, Poznań, Za Grobla 6 — 5. zd 29 179

10. MAJĄTKI
Majątek
260 morg ziemi pszennej, inwentarza i zabudowania i kl. dom 10 i okol. 12 morg ogrodu, pow. Inowrocław 60 000.— zł reszta hipoteka amortyzacyjna. Grobski, Inowrocław, Staszica 34. n 19 073

11. KUPNA
1 000.—
kupię składzik papieru, tytoniu, kiosk, przystąpię jako wspólnik. Złóżę kancje posade. Oferty Oredownik, Poznań zd 28 892

ŚPIEWAK W MASCE

• POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA • PRZEZ • ANTONIEGO • HRAMA •

25) — Trudno, niech mnie nakryją — pomyślał z rezygnacją, postanawiając bezzwłocznie przystąpić do dzieła. Żałował nawet, że nie uczynił tego znacznie wcześniej, gdy mimo tylogodzinnych oczekiwań twarz czujnego dozorczy nie ukazała się więcej w judaszu.

Ostrożnie wyciągnął jeden z wpiętych do koszuli angielskich włosów, odszukał w sienniku wieprzową skórę i ostrożnie, zsunawszy się z łózka, zaczął zbliżać się w stronę okna.

W tej właśnie chwili dały się słyszeć w pobliżu celi kroki dozorczy.

Wierczak stchórzył. W paru krokach dobiegł do pryczy i ułożył się na posłaniu.

Uczynił to w samą porę, może pod wpływem jakiegoś dziwnego przecucia. Nim bowiem zdołał nakryć się kocem i unieruchomić, okienko w drzwiach odchyliło się bezszelestnie i ukazała się w niem wasata twarz nocnego dozorczy.

Było to krótkie, rutynowane spojrzenie, obejmujące w jednej sekundzie wszystkie szczegóły pola widzenia. Judaszek zasnął się z powrotem i dawna cisza, przerywana tylko miarowym stukotem butów dozorczy, zaległa w więzieniu.

Wierczak zerwał się na nowo. Odetchnął z uczuciem ulgi. Nieprędko bowiem mógł się spodziewać uchylecia okienka. W dodatku był już najwyższy czas na rozpoczęcie pracy, je-

śli się chciało liczyć na powodzenie.

Okienko było wprawdzie wysoko, jednakże dzięki swemu wzrostowi Adolf mógł ze stołka dosięgnąć okienek kraty. Sznur, po którym zamierzał spuścić się z wysokości pierwszego piętra, zdołał już wcześniej ukreślić z własnego ubrania.

Rozpoczęła się teraz żmudna praca, wymagająca niezwyklej uwagi i nieprzeciętnej zręczności. Cienki, delikatny włos, opasujący kratę, ślizgał się dosyć długo, zanim zdołał wyłobzić wąski rowek.

Wierczak wiedział, iż przy tego rodzaju pracy wszelki pośpiech może okazać się zgubnym.

Rozgrzane od pocierania włosy, pomimo częstego smarowania tłuszczem łatwo pękają, a nie miał ich nazbyt wiele, jak na tego rodzaju trudną pracę.

Po półgodzinnym wysiłku zdołał przepiłować połowę grubości kraty, zrywając cztery włosy. Im bliżej końca, robota posuwała się coraz wolniej. Wyczerpanie niewielkiej ilości posiadanej tłuszczu wpływało na nadmierne rozgrzewanie się, a co za tem idzie, pęknięcie włosów. W dodatku piłowanie na sucho wywoływało niepożądane szmery, mogące łatwo wpaść w ucho dozorczy.

Pot zalewał czoło i oczy Wierczaka. — Jeszcze trochę... jeszcze... — dodawał sobie otuchy, widząc, że w miarę zbliżania się żmudnego dzieła do końca opada go przerażający lęk i

ciałem wstrząsa febryczne drżenie.

Angielskie włosy rwały się jeden po drugim. — Jeszcze milimetr... jeszcze pół... i wreszcie stalowa nitka przesunęła się między przepiłowanym prętem.

Ale trzymane w szalonym napięciu nerwy odmówiły mu teraz posłuszeństwa. Wierczakowi zdawało się, że z każdego kąta spoglądają na niego zimne i przenikliwe oczy więziennego dozorczy. Był niemal pewnym, że od początku szalonego przedsięwzięcia jest pilnie śledzony przez wasatego barczystego klucznika, który rozmyślnie nie przeskądza mu w ciężkiej pracy, aby mógł tem boleśniej zakosztować goryczy straszego zawodu.

— Może odłożyć to do jutra... — pomyślał, czując, że włosy stają mu dęba i nie jest już zdolnym do najmniejszego wysiłku.

— Przepiłowanej kraty nikt nie pozna, a Julek niewątpliwie zjawi się i następnej nocy pod murami więzienia...

— A jeśli się wszystko wyda?... — To pytanie, wyłowione z zawrotnego pędu oszalałych myśli, dodało mu odwagi. Wierczak sprężył w sobie wszystkie siły, aby odgiąć przepiłowaną z jednego końca kratę.

Udało mu się to z trudem o tyle, że głowa, choć z biedą, mogła się już przecisnąć. Odpoczął, a następnie, rozszerzwszy jeszcze wąską przestrzeń pomiędzy kratami o kilka centymetrów, zsunął się na podłogę, aby zabrać ukryty pod kocem sznur, skręcony z ubrania.

Dalsze czynności Wierczaka znamięnowało niezwykle zdenerwowanie. Zdawał sobie dokładnie sprawę, że właśnie teraz, kiedy najważniejsza część pracy została dokonana, nie może stracić ani sekundy cennego czasu. Ręce mu drżały, kiedy, otwartyszy okienko, okręcał sznur o kratę. Całym wysiłkiem mięśni zawisnął oburącz u okna i począł się nań wdrapywać.

Zaostrzony do niebywałych granic słuch chwycił każdy najmniejszy odgłos, dochodzący z korytarza i wyolbrzymiał go w imaginacji Wierczaka.

Gdy tylko zdołał przecisnąć się między kratami i zjechałszy po murze z niewielkiej wysokości pierwszego piętra, dotknął stopami ziemi, znieruchomiał natychmiast, przyczajony pod ścianą. Wprawdzie droga, jaką miał jeszcze do przebycia poprzez niewielki dziedziniec pod wschodnią częścią muru, wynosiła zaledwie kilkanaście metrów i mógł ją przebyć z łatwością w kilka sekund, wiedział jednak, że i tu może spotkać czujnego na wszystko strażnika.

Dłuższy czas nie widział jednak nikogo. Dwie duże latarnie oświetlały więzienny dziedziniec, a świeżo pobielone mury były w stanie zdradzić na swoim tle każdą sylwetkę.

Wierczak na szczęście był w biełźnie, a to gwarantowało mu do pewnego stopnia zabezpieczenie przed czujnym wzrokiem strażnika.

Zebrałszy nowe siły, wbiegł począł ostrożnie, na czworakach, skradając się wzdłuż muru w stronę oznaczonego przez Julka miejsca. Co kilka kroków zatrzymywał się, nietyle dla zacerpnienia oddechu, jak raczej dla stwierdzenia, czy nie zbliża się strażnik.

Nieobecność dozorczy po tej stronie budynku niepokoiła Wierczaka. Znając zwyczaje i przepisy służby więzienniczej, wiedział, że strażnik regularnie co kilka minut powtarza swój jednostajny spacer po wszystkich zakamarkach dziedzińca. Powinien więc być tu już kilka razy.

(Ciąg dalszy nastąpi).



...również smak
kiszzonej kapusty
polepsza dodatek kilku kropeł
MAGGI^{ego} PRZYPRAWY

ng 10 0478

NICI I JEDWABIE
do szycia
do cerowania
BAWELNY I WELNY
tylko „TRZY LILJE“
Fabryka chrześcijańska.
m 16 569

Ile lat ma mieć żona?

Ciekawa ankieta tygodnika amerykańskiego — Niezawodna formułka profesora uniwersytetu

Jeden z amerykańskich tygodników, liczących dwa miliony czytelników, rozpiął ankietę na temat: „Ile lat ma mieć pańska żona?“ Za najlepszą odpowiedź tygodnik przeznaczył

tytułem nagrody 20.000 dolarów.

Do redakcji wpłynęło pół miliona odpowiedzi.

„Ona wcale nie musi być młodsza! Różnica wieku nie odgrywa żadnej roli. Wzajemna sympatia decyduje“ brzmiała pierwsza odpowiedź, jaką tygodnik otrzymał.

Olbrzymia większość mężczyzn pragnie jednak młodziej żony.

„Odpowiednia różnica między mężem a żoną“ — pisze przemysłowiec z Detroit — „wynosi 20 lat. Mam czterdzieści pięć lat, i gdybym miał się ożenić, wezmę sobie dwudziestopięcioletnią. W młodej żonie odnajdę własną młodość“.

Do tego samego wniosku doszedł farmer z Arizony: „Młoda żona jest wiosną

dla starzejącego się mężczyzny“.

Znalazło się kilkanaście tysięcy mężczyzn, którzy
wolą dojrzalsze kobiety i różnicę conajwyżej kilku lat.

„Skończyłem właśnie czterdzieści lat“ — pisze przedsiębiorca z Bostonu — „i pragnąłbym pojąć za żonę kobietę trzydziestopięcioletnią. Nie potrzebuję dziecka za żonę, chcę mieć towarzysza życia“.

Właściciel wielkiego magazynu konfekcyjnego odpowiada: „Kiedy pobierał się przed trzydziestu laty, moja żona była sprzedawczynią, a ja praktykantem w wielkim domu towarowym Johna Wanamakera. Staliśmy za tą samą ladą sklepową i myśleliśmy, że świat do nas należy. Ja miałem dwadzieścia dwa lata, ona dwadzieścia. Dlatego, że oboje byliśmy rówieśnikami, zarówno beztroscy i pełni nadziei,

udało się nam osiągnąć nasz cel w życiu. Dzisiaj mógłbym mieć o wiele młodszą i

piękniejszą żonę, ale nie zamienilibym swej Minnie na żadną królową piękności“.

Odpowiedź profesora uniwersytetu Columbia jest charakterystyczna: „Byłem studentem, kiedy ożeniłem się z panną o osiem lat odemnie starszą. Nigdy tego nie pożałowałem. Moja żona jeszcze teraz wygląda lepiej odemnie. Ona mną się opiekowała, wszystko zle odemnie odsuwała i

stworzyła mi cudowne ognisko domowe.

Bez niej nie doprowadziłbym do niczego. Najlepszą żoną jest macierzyńska kobieta!“

Przeważną część mężczyzn uważa różnicę 10 do 12 lat za najodpowiedniejszą. Jedną z najciekawszych odpowiedzi pochodzi od słynnego biologa, profesora uniwersytetu California. Uczony pisze: „Nie ma stałej cyfry dla różnicy wieku. Stosunek zmienia się według zdrowia, charakteru i temperamentu, ale przede wszystkim według wieku kandydata do

stanu małżeńskiego. Podczas moich badań nad idealną różnicą wieku między mężczyzną a kobietą,

wstępującymi w związek małżeński, zastosowałem znaną formułkę. Moje badania dotyczyły przeszło 5000 par amerykańskich. W tych wypadkach odsetek rozwodów był minimalny, a więc formułka stwierdzała w praktyce, że ten stosunek wieku rokował jak najszcześniejsze pożycie.“

Formułka ta brzmi $M : 2 + 7 = K$.

Wiek mężczyzny (M) dzieli się przez 2 a do otrzymanej cyfry dodaje się 7 (siedem lat) a w rezultacie otrzymujemy właściwy wiek kobiety (K) nadającej się na żonę dla wspomnianego mężczyzny. Gdyby na przykład 24-letni mężczyzna chciał się żenić, zastosowanie formułki da następujące cyfry: $24 : 2 = 12 + 7 = 19$. Najodpowiedniejszą żoną dla tego kandydata będzie dziewiętnastoletnia panna. Trzydziestoletni mężczyzna powinien pojąć za żonę dwudziestotrzyletnią pannę, a czterdziestoletni dwudziestosiedmioletnią.

Jak wszędzie i zawsze tak i tutaj teoria niezawsze idzie w parze z życiem a najważniejszą sprawą jest, czy oboje są dla siebie stworzeni i sobie odpowiadają. — Wówczas związek małżeński będzie trwał, chociażby się rachunek różnicy wieku nie zgadzał.

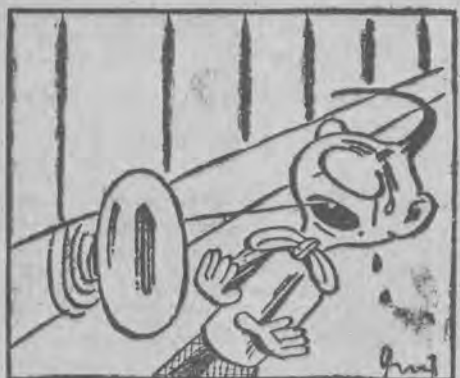
PRZYGODY BONIFACEGO SZCZYPIORKA



Kiedy Szczypiorka ząbek boli To zapomina o swawoli



Trza wyrwać ząbek — rzek Szczypiorek Zresztą od czego jest buforek



Wagon powoli z miejsca rusza W Szczypiorku aż zamarała dusza.



Odjechał wagon a z nim ząbek, Pozostał tylko dymu kłębek.

Przedruk wzbroniony.

Stracony chleb

Walenty Mizera wszedł do izby bez słowa. Czupczysko stare, zniszczone cisnął na łóżko, kopnął z głuchą złością jakiś zydelek, stojący pośrodku izby, aż potoczył się w kąt i zaczął przemierzać izbę wzdłuż i wszerz. Ani spojrzał na zatroskaną minę żony, ani nie zwrócił uwagi na pytające, głodne spojrzenia trojga dzieci, białych, wymizerowanych, skulonych na barłogu. Ciężko stawiał nogi, aż dudniła podłoga i krążył po izbie, jak tygrys w klatce. Głowa opuszczona była na piersi, usta zaciśnięte, włosy rozmiernione, oczy gorzały ponurym blaskiem.

— Walek, i co?

Milczenie.

— I nic?

Postawił jeszcze kilka kroków, targnął się jakby w siebie i przystanął pośrodku izby. Rozparł się w nogach, ręce bezradnie, beznadziejnie rozłożył.

— I nic, — wykrztusił.

Zamilkł i stał tak z rozłożonymi bezradnie rękoma z pięściami jak bochny, ramionami jak konary. Głową prawie powalał sięgał, taki rosty był. Olbrzym — dziecko.

— Mama, to chleba dziś nie będzie? — pisnęła najmłodsza Jania, mizerniutkie dziecko, drobne, blade jak ściana.

— Będzie, będzie — pocieszyła ją matka.

— A tatulo mówi, że nic... — szepnął dzieciak.

— O Boże! jęknął Mizera. Obie pięści do głowy przyłożył i cisnął tę skołaną głowinę jakby ją zmiażdżyć chciał, że winna była jego nieszczęściu.

Mizera był tkaczem. Robotnik był z niego zawołany, pilny i pracowity, aż hej! To też zarabiał niezgorzej i wiodło mu się znośnie. I byłoby tak dalej, gdyby nie to, że interesy fabryki gwałtownie zaczęły się psuć. Nie było zbytu na towary. Fabrykant Borowski dochodził przyczyn i wyjaśnił je wkrótce. Powodem było to, że jedna z fabryk, znajdujących się w kraju, ale idąca obcym kapitałem wypuściła na rynek te same wzory towarów, ale opatrzone zagranicznymi pieczęciami. Towar pod firmą zagraniczną, choć gorszy znacznie od materiałów Borowskiego, a przytem droższy, szedł jak woda, — bo był rzekomo zagraniczny.

Wkrótce ten sprytny fabrykant wyparł całkowicie z rynku krajowego materiały fabryki Borowskiego. Nie było zbytu — więc zamknięto fabrykę. Setki robotników Polaków znalazło się na bruku bez pracy, a z nimi i Mizera.

Stał teraz pośrodku izby i zalawionemi oczyma patrzył na swoją niedolę. Oglądał pięści potężne, mocne, które długo jeszcze mogły na chleb pracować — i dziwił się swjej beznadziejności, patrzył na niedostatek coraz widoczniejszy w izbie i nie mógł pojąć, że niema pracy; patrzył na wymizerowane skulone na barłogu dzieci i głuchy żał wzbierał w nim coraz bardziej do wszystkich tych, którzy spowodowali, że on, Walenty Mizera, tkacz jeden z najlepszych, nie ma dziś chleba. Żał miał do społeczeństwa, które nie miało zaufania do swoich wyrobów i poszło na lep niecnej roboty spryciarza, obcego rasowo, niezwiązanego z krajem niczem i zatrudniającego u siebie na lepszych stanowiskach tylko współplemieńców. Żał wzbierał w Mizerze coraz większy, beznadziejny, a w pierśsiach tak bolało, bolało, że tchu złapać nie mógł.

— Walek, podjedz sobie trochę. Chodźcie dzieci jedzcie, — odezwała się nagle żona, stawiając na skrzyni poszczerbioną misę z jakąś bladą zacierką. Dzieci poruszyły się radośnie, zsunęły z barłogu i za chwilę łapczywie, żarłocznie piły szybkimi ruchami z drewnianych łyżek tę wodniankę z chlebem.

Mizera spojrzał na to, westchnął ciężko i wyszedł bez słowa z izby. Głodny był, ale gdzie mu tam było teraz o tem myśleć! To ta wodnianka nawet dzieci się nie najedzą. Nie mógł patrzeć na tę nędzę, na ich blade twarzyczki, na ich głód, oszukiwany wodą.

Szedł bez celu przed siebie. Na którejś ulicy zatrzymał go towarzysz niedoli eks-tkacz fabryki Borowskiego, Zielak. Przystanął i wsparł się o mur kamienicy, tępo spoglądając na ruch uliczny.

— Patrz — odezwał się złym głosem Zielak i ręką wskazał mu skład na przeciwnej stronie ulicy. Mizera spojrzał. Duży elegancki magazyn, wła-

Ucieszne przygody obieżyświatów



Choć Hernes nos swój reklamuje,
Pies gęsią pieczeń lepiej czuje;
Przystanął Hernes i Bonifacy,
Pies coś wytopił — nie inaczej.



Leży coś w pieskiej naturze,
Ze lubi wachać przy dziurze,
Azor ile sił mu starczy
Drapie mur i zlekka warczy.



Naród sobie i pies sobie,
Piesek zaraz coś wyskrobie,
Hernesowi oczko biyszczy,
Za tym murem cosik piszczy.



Hernes w zdobywaniu biegły,
Wymiuje ze ściany cegły
I choć rzadko to się zdarzy,
Z pracą bardzo mu do twarzy.



Wyjmiesz cegły, będzie dziura,
Hernes pierwszy daje nura;
Mężny, gdy go przyprze bieda,
Jak bohater z pod Owieda.



Wolność rozpaskudza ludzi,
Niepotrzebną radość budzi;
A do tego plus butelka,
Zniknie z nią żaloba wszelka.



Wypił Kuba do Jakóba,
Zadymiło mu się z czuba;
W rezultacie nie dziwota,
Ze zatańczyli foks-trota.



Nie spodziewali się gości,
Azor pierwszy dopadł kości,
Zamiast przeraźliwej zbrodni,
Widzą jakiś taniec wschodni.



Stoją wszyscy oglupiali,
Tego się nie spodziewali,
I koniec całej brewerji
Zobaczycie w dalszej serji.

ność fabryki, która zniszczyła Borowskiego i odebrała mu zajęcie. Na całą szerokość okien wystawowych widniał napis: „Najlepszej jakości towary zagraniczne”.

Ze składu wysypywał się tłum roześmiany, barwny, gwarny, obładowany paczkami, paczuszkami, zawiniątkami. W miejsce wychodzących napływała nowa fala, którzy wchodzili i kupowali. Interes szedł. Przed składem stał przedstawiciel firmy tłusty, śniady brunet o kędzierzawych wło-

sach i orlim nosie. Uśmiechał się z zadowoleniem i kłaniał niektórym przechodniom.

Mizera i Zielak stali bez słowa i patrzyli. Lży tylko żłobiły sobie drogi po wychudzonych twarzach. Dobrze i to, bo pięści, które mogły jeszcze pracować, a straciły pracę miały zajęcie: wycierały lzy.

Kupując wyroby polskie, otrzymasz lzy polskiego robotnika.

(em)

Marlena Dietrich i Robert Donat w nowym filmie angielskim „Rycerz bez pancerza”. Na zdjęciu z lewej reżyserka dialogów.



Mechaniczny nosek

Dzienniki amerykańskie ze zwykłą przesadą doniosły niedawno o superwynałazku pewnego amerykańskiego profesora, który ni mniej ni więcej, tylko pragnie uszczęśliwić ludzką „mechanicznym nosem” tak wysubtelnionym, że każdy zapach zwiększa 150-krotnie. „Nosek” ten przytwierdzony do normalnego ludzkiego nosa, pozwoli na wyczuwanie najsubtelniejszego zapachu perfum na dwa kilometry.

Wprawdzie udoskonalony „nos” ma swą odwrotną stronę medalu. W takiej samej bowiem skali zwiększać będzie wszystkie inne zapachy, jak np. oliwy, smarów, benzyny i t. p., co dla mieszkańców wielkich miast nie będzie pożądanym. Wystarczy jednak w tym wypadku schować „nos” do kieszeni, albo całą tę historję włożyć między wytwory amerykańskiej fantazji.

Nie zdziwiłby się.

Doktor: — Jakże się pan dziś miewa?
Pacjent: — Czuję się bardzo źle; gdyby mi kto powiedział, że umarłem, wcale bym się tem nie zdziwił.

Z pamiętnika pensjonarki

„...a on przysiadł się przy mnie... Zrobiło się mi gorąco. On zbladł jak płótno. Chciał coś powiedzieć... Piękna, pamiętna noc. Papa wszedł i... wygnał go do domu...”

Wie o tem dobrze.

— Jest bardzo wiele dziewcząt, które nie chcą wyjść za mąż.

— Skąd pan to wie?...

— Robiłem im przecież propozycje!...

Nie dla pieniędzy.

— Tak wiele ludzi zeni się dla pieniędzy — odpowiedziała panienska do młodego człowieka. — Ty nie ożenisz się ze mną dla majątku, nieprawdaż?

— Nie — powiedział Henryk — nie ożenisz się z tobą za wszystkie skarby świata. A ona odpowiedziała mu na to: — O ty paskudny,